ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΟΝΑΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΝΔΡΟΥ

ΑΓΙΩι ΝΙΚΟΛΑΩι ΚΑΙ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΩι

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗι ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗι ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΘΙΟΥ

ΥΠΟ

Spyridon ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Lambros

[Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Παρνασσοῦ].

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1899

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΟΝΑΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΝΔΡΟΥ

ΑΓΙΩι ΝΙΚΟΛΑΩι ΚΑΙ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΩι

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗι ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗι ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΘΙΟΥ

Ἐπισκεφθεὶς τὸ λῆξαν θέρος τὰς ἐν Ἄνδρῳ μονὰς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Παναχράντου, ἠσχολήθην περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένων ἑλληνικῶν κωδίκων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἤδη πρότερον παρ' ἐμοῦ δημοσιευθείσης περιγραφῆς τῶν ἐν τῇ μονῇ Ἁγίας τῆς αὐτῆς νήσου χε ρογράφων[1]. Καὶ θερμοτάτη μὲν ὑπῆρξεν ἡ δεξίωσις ἧς ἔτυχον ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μοναῖς, ἐφ' ᾗ ἐκφράζω τὰς εἰλικρινεῖς ἐμοῦ τε καὶ τῶν περὶ ἐμὲ εὐχαριστίας εἰς τοὺς πανοσιωτάτους κ. κ. Μεθόδιον Ψωμᾶν, τὸν καθηγούμενον τῆς μονῆς Ἁγίας, εἰς ἣν εἶνε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους προςηρτημένη ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ Γρηγόριον Στρατῆν τὸν καθηγούμενον τῆς Παναχράντου. Οὐχ ἧττον δ' αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω θερμὰς εὐχαριστίας πρός τε τὸν ῥέκτην διδάκτορα τῆς φιλολογίας καὶ ἑλληνοδιδάσκαλον Κορθίου κ. Ἰωάννην Βογιατζίδην, συνοδεύσαντά με κατὰ τὴν εἰς τὴν Πανάχραντον ἐκδρομὴν τῆς 31 Αὐγούστου, καὶ τὸν φιλοπονώτατον ἐρευνητὴν τῆς ἱστορίας τῆς Ἄνδρου κ. Δημήτριον Π. Πασχάλην, συνεργασθέντα μετ' ἐμοῦ ἔν τε τῇ Παναχράντῳ καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Νικολάῳ τῇ 3 Σεπτεμβρίου.

Εἰς δὲ τοὺς ἐν αὐθα δημοσιευομένους δύο καταλόγους ἐκείνους προςήρτηται καὶ τρίτος, ὁ τῶν ὀλίγων κωδίκων τῶν ἀποκειμένων ἐν τῷ ἑλληνικῷ σχολείῳ Κορθίου τῆς νήσου Ἄνδρου, ἅτινα περιέγραψα σταλέντα μοι κατ' αἴτησίν μου πρὸς μελέτην προθύμως εἰς Ἄνδρον ὑπὸ τοῦ εὐπαιδεύτου σχολάρχου κ. Ἰω. Τέντε. Ἔχουσι δὲ τὰ κατὰ τὴν σχολὴν ταύτην καὶ τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς ὧδε κατὰ τὴν παρατιθεμένην πρός με ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐπιστολὴν αὐτοῦ.

---

[1] Κατάλογος τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἄνδρον μονῇ τῆς Ἁγίας κωδίκων ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ. Ἔτος Β' σ. 136 κ. ἑ. καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχει. 1898.

«Ἡ βιβλιοθήκη κατὰ τὰς μαρτυρίας γερόντων μαθητευσάντων ἐν τῇ σχολῇ περιεῖχε δισχιλίους τόμους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξ ἅπαντος θὰ ὑπῆρχον καὶ ἄλλα χειρόγραφα· δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία ποτὲ ἐλήφθη φροντὶς πρὸς διαφύλαξιν τούτων. Οἱ σχολάρχαι παρελάμβανον τὴν βιβλιοθήκην ἄνευ καταλόγου παρὰ τῶν ἑκάστοτε δημάρχων, ἐπαφιεμένων τὴν τύχην αὐτῆς εἰς τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν σχολαρχῶν, ὧν ὁ καθεὶς ἐφιλοτιμεῖτο ν' ἀποκομίσῃ τὸ καλλίτερον ἕως ἀπεγυμνώθη τέλεον ἡ βιβλιοθήκη· διότι σήμερον δὲν ἀριθμεῖ πλείονας τῶν διακοσίων τόμων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων[1]. Ἡ μεγίστη φθορὰ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ σχολάρχου ***. Οὗτος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν μερίμνῃ ἄλλα μὲν τῶν βιβλίων παρέδιδεν εἰς τ' ἀνησυχοῦντα τὴν μητέρα των τέκνα του πρὸς παιδιὰν, κατὰ προτίμησιν δὲ, ἐννοεῖται, ἐδίδοντο τὰ μετ' εἰκόνων. Οὕτως ἐκ Ζῳολογίας ἀπηρτισμένης ἐκ τρισκαίδεκα τόμων μεθ' ὡραίων ἐγχρώμων εἰκόνων ἐσώθησαν ἐλάχιστα φύλλα καὶ ὀλίγαι εἰκόνες· ἄλλα ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν κοινὴν τῆς οἰκίας του χρῆσιν (μάρτυς τούτων εἶμαι ἐγὼ μαθητεύων τότε ἐν τῷ σχολείῳ). Μεταξὺ τούτων ἐξ ἅπαντος τὴν πρώτην σειρὰν θὰ εἶχον τὰ ἄχρηστα ὡς δυσανάγνωστα χειρόγραφα, ὧν μόνον δώδεκα διέφυγον τὸν ὄλεθρον.

» Ὁ δὲ ἱδρυτὴς τῆς σχολῆς ἡμῶν Σαμουὴλ Πλασίμης ἢ Σκαζῆς ἐγεννήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προτελευταίας δεκαετηρίδος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν τῷ χωρίῳ Ἀμονακληοῦ τοῦ Κορθίου ἐκ γονέων ἀσήμων. Παιδευθεὶς δ' ἐν Κυδωνίαις, κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ θέσιν ἐπίζηλον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις γενόμενος οἰκονόμος.

» Τὸ 1804 ἦτο ἀκόμη μαθητὴς τῆς ἐν Κυδωνίαις σχολῆς. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ βιβλίου τινὸς τοῦ σχολείου, οὗ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συνδρομητῶν φέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἱεροδιακόνου Σαμουὴλ τοῦ ἐξ Ἄνδρου· φαίνεται δὲ ὅτι διέπρεπεν ἐν τοῖς μαθήμασι, διότι τὴν τρίτην μετὰ τὸν διδάσκαλον Βενιαμὶν θέσιν κατέχει ὁ Σαμουήλ.

» Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ὁ ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς Ἰωάσαφ Λεφάκης, Ἄνδριος, ἐπεχείρησε πρῶτος νὰ συστήσῃ σχολεῖον

---

[1] Κατὰ τὰς εἰδήσεις τοῦ κ. Τέντε πρῶτος τῶν σχολαρχῶν Κορθίου ὁ νῦν σχολάρχης Ἄνδρου Ν. Λουκίσας (1889), εἶτα δὲ ὁ Σ. Βεργῆς, νῦν καθηγητὴς ἐν Λαρίσῃ, ἐπεβάλοντο νἀριθμήσωσι τὰ ἔντυπα βιβλία ἀναμὶξ καὶ τὰ χειρόγραφα, ἐπικολλήσαντες ἐπ' αὐτῶν ἐνάριθμα δελτία. Ἴδε περὶ τῶν ἀριθμῶν τούτων τὰ σημειούμενά μοι κατωτέρω. Σ. Π. Λ.

ἐν Κορθίῳ, εὑρὼν ὅμως ἀντίπραξιν ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων ἀρνουμένων νὰ παραδεχθῶσι τοιοῦτον νεωτερισμόν. Μετὰ δεκαετίαν τὸ ἔργον τοῦ Ἰωάσαφ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Σαμουὴλ, στερούμενος ὅμως τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων χρημάτων ἐφοδιασθεὶς μὲ πατριαρχικὰ γράμματα περιῆλθε τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Βλαχίαν ἐξαιτούμενος τὴν ἀρωγὴν τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον συνέλεξεν ἦτο οὐκ εὐκαταφρόνητον· διότι καὶ γήπεδον ἠγόρασεν ἐν Κορθίῳ δι' ἁδρᾶς καταβολῆς καὶ οἰκοδόμημα ἀνήγειρεν ἐπ' αὐτοῦ ἀρκετὰ εὐρύχωρον. Τὸ σχολεῖον περὶ τὰ 1817 ἦτο τέλειον· διότε τότε περίπου ἀνεχώρησεν ὁ Σκαζῆς ἵνα ἐξεύρῃ τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀρτιπαγοῦς ἔργου του ἀναγκαῖα. Ἀλλ' αἱ ἐπελθοῦσαι ἐθνικαὶ ἀνωμαλίαι διέκοψαν τὸ ἔργον του, καὶ ἐπέζησε μὲν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ὀλίγον τι μετ' αὐτὴν ἀπέθανε. Τὴν οὐσίαν πᾶσαν ἐκληροδότησεν εἰς τὸ καθίδρυμά του ὁ φιλόμουσος κληρικὸς, ἤτοι τρισχίλια γρόσια κατατεθειμένα εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κοινότητα γουναράδων ἀνθοῦσαν τότε, κτῆμα ἐν Σάμῳ ἐκποιηθὲν ἀργότερον, τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη του πάντα καὶ τὴν βιβλιοθήκην του μετὰ πολυτελοῦς Εὐαγγελίου. Τὰ βιβλία, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Σκαζῆ, δὲν ἦτο δυνατὸν πάντα νὰ ἠγοράσθησαν παρ' αὐτοῦ. Δισχίλιοι ὀγκώδεις τόμοι ἐν ἐποχῇ τοιαύτῃ ἀπήτουν χρηματικὸν ποσὸν πολὺ, τοῦτο δὲ ἐὰν εἶχεν ὁ Σκαζῆς θὰ ἐπροτίμα μᾶλλον νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου του, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του διέτρεξε τὸν μέγιστον κίνδυνον νὰ διαλυθῇ ἐλλείψει μέσων πρὸς συντήρησιν, καὶ μόνον τῇ συστάσει τοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὸν τῆς Ἄνδρου ἐπίσκοπον καὶ τὰς μονὰς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς κατὰ τὴν Ἄνδρον ἐντιμοτάτους δὲν ἔπαυσε λειτουργοῦν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ διάφοροι μητροπολῖται καὶ εὐπατρίδαι ὁμογενεῖς πρὸς οὓς ἀπετάθη ὁ εὐπαρρησίαστος κληρικὸς αἰτούμενος συνδρομὴν ἐδωροῦντο αὐτῷ τὰ βιβλία ταῦτα· διότι τινὰ φέρουσι σημειώματα οἷον τὸ «Ἀφιεροῦται τῇ ἱερᾷ μητροπόλει», ἓν δὲ ἐξ ἅπαντος θὰ ἐκόσμει τὴν βιβλιοθήκην πλουσίου ὁμογενοῦς· διότι εἶνε δεδεμένον μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας καὶ πολυτελείας. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπιγραφόμενον «Πάντα τὰ κατ' ἐξοχὴν καλούμενα θείας δηλαδὴ γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας» καὶ φέρον ἐ τέλει «Venetiis in aedib. Aldi et Andreæ soceri MDXVIII mense Februario» ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ χειρόγραφον πίνακα γενεαλο-

γικὸν οἰκογενείας, ἐν ᾧ πίνακι ἀριθμοῦνται εἴκοσι καὶ μία γεννήσεις. Καὶ δὲν ἀναγράφεται μέν που ἐπίθετον· ἀλλὰ παρατίθενται ὅμως ὀνόματα, ὡς ἐν τῷ σημειώματι «1701 ἀπριλίου 17 ἐγεννήθη ὁ σκαρλάτος ὁ ἔγγονός μου»· καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἰδίας σελίδος φέρεται σημείωμα ἔχον ὧδε·

«σὺν θεῷ ἁγίῳ

ἐν νύσσῃ τῶν Βελεγράδων διατρίβοντί μοί τινας ἡμέρας, ἡνίκα πρέσβυς εἰς γερμανίαν ὁδιηπέρουν διηγγέλθη ὅτι ἔτους σωτηρίου 1689 Ἰουλλίου 23 ἡμέρας δευτέρας ὑποφωσκούσης λαμπρῶς ἐγεννήθη ὁ υἱός μου, ὃς ἐκλήθη ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι Ἰωάννης·» κτλ. [1]

»Ἡ κοινότης τῶν γουναράδων μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἔπεμπε τακτικώτατα τοὺς τόκους τῶν τρισχιλίων γροσίων· νῦν δὲ ταύτης ἐκλιπούσης ἀπώλετο τὸ κεφάλαιον. Τὸ κληροδότημα, ὃ σήμερον ἔχει ἡ σχολή, προέρχεται ἐκ τοῦ μεγάλου κληροδοτήματος τοῦ Ἱεραπόλεως, ἐξ οὗ λαμβάνει τὸ πέμπτον· ἐκτὸς τούτου ἡ σχολὴ ἔχει κεφάλαιον κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῆς μονῆς Τρομαρχίων (ἐν Κορθίῳ). Ταύτην σταυροπηγιακὴν οὖσαν τὸ Πατριαρχεῖον τῇ παρακλήσει τοῦ Σκαζῆ ἐδωρήσατο εἰς τὴν σχολήν· διαλυθείσης δὲ εἶτα ἡ περιουσία τῆς μονῆς περιῆλθεν εἰς τὴν σχολήν.»

Τῶν δ' ἐνταῦθα παρ' ἐμοῦ περιγραφομένων χειρογράφων τὰ μὲν τῆς μονῆς Παναχράντου εὑρίσκοντο ἠμελημένα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος καὶ μεγάλως ἐν τῷ καθ' ὅλου ἐφθαρμένα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας τοῦ σκευοφυλακίου, ἐν ᾧ φυλάσσονται καὶ τὰ βιβλία, οὐδὲν δὲ σώζεται ἐπ' αὐτῶν ἴχνος προτέρας ἀναγραφῆς. Περὶ δὲ τῶν κωδίκων τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐλέχθη μοι, ὅτι εἶχε καταγράψει αὐτὰ ὁ ἐν αὐτῷ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μονάζων ἱεροδιάκονος Ἡσύχιος· ἀλλὰ παρὰ τὰ λεχθέντα οὐδεμία σώζεται ἐν τῇ μονῇ τοιαύτη ἀναγραφή, οὐδ' ἐφέροντο ἐπιτεθειμένοι ἐπὶ τῶν χειρογράφων ἀριθμοὶ ταξινομήσεως ἀρχαιο-

---

[1] Τὸ σημείωμα τοῦτο ἐγράφη προφανῶς παρὰ τοῦ μεγάλου διερμηνέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου, πρεσβεύσαντος, ὡς γνωστόν, τῷ 1688 εἰς Βιέννην, ἔνθ' ἀπουσίασε τέσσαρα ὅλα ἔτη, συμμετασχὼν καὶ τῆς ἐν Κάρλοβιτς τῷ 1689 συνομολογηθείσης εἰρήνης. Εἰς τὸν οἶκον τῶν Μαυροκορδάτων λοιπὸν ἀνῆκε τὸ βιβλίον, παρ' αὐτῶν δ' ἐγράφησαν καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτῷ γενεαλογικὰ σημειώματα, διὸ καὶ ἐκδίδω αὐτὰ ἐν τέλει. Σ. Π. Λ.

τέρας. Τοῦ δ' ἑλληνικοῦ σχολείου Κορθίου οἱ κώδικες ἔφερον ἀρχαιοτέρους ἀριθμοὺς, ἕνα μὲν ἢ καὶ δύο ἐπὶ τῆς ῥάχεως, τινὰ δὲ καὶ τρίτον ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τοῦ περικαλύμματος. Τούτων ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως νεώτερος εἶνε ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐπιτεθεὶς ὑπὸ τοῦ νῦν σχολάρχου Τέντε, ὅτε συνέταξε τὸν κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης, προτάξας τὰ χειρόγραφα τῶν ἐντύπων· τοῦτον δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐτήρησα κἀγὼ ἐν τῇ ἐμῇ ἀναγραφῇ. Τῶν δὲ ἀρχαιοτέρων ἀριθμῶν, ἔνθα σώζονται, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ῥάχεως δεύτερος εἶνε ὁ τοῦ πρώην σχολάρχου Βεργῆ, φέρων προςτεθειμένην καὶ τὴν λέξιν *χειρόγραφον*, ὁ δ' ἔμπροσθεν σεσημειωμένος ὁ τοῦ πρώην σχολάρχου Λουκίσα, ὅςτις καὶ κατέγραψε τά τε χειρόγραφα καὶ τὰ ἔντυπα τῆς βιβλιοθήκης ἐν τῷ βιβλίῳ ὑλικοῦ τοῦ σχολείου. Ἀλλ' ἔν τε ταύτῃ τῇ καταγραφῇ καὶ τῇ ἁπλῇ ὑπὸ τοῦ Βεργῆ ἀριθμήσει οἱ κώδικες συγκατετάχθησαν ὡς ἔτυχεν ἀναμὶξ μετὰ τῶν ἐντύπων· ἐντεῦθεν δὲ φέρουσιν ἀριθμοὺς πολλάκις μεγάλους, ἐξ ὧν δὲν πρέπει νἀπατηθῇ τις, νομίζων, ὅτι, ὅτε ἔγεινεν ἡ ταξινόμησις, ἐσώζοντο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ κώδικες τοσοῦτοι ὅσους ἐμφαίνουσιν οἱ ἐπικεκολλημένοι ἀριθμοὶ, δηλοῦντες ἁπλῶς τὴν σειρὰν ἣν ἐπεῖχεν ἕκαστον χειρόγραφον ἐν ταῖς θήκαις ταῖς περικλειούσαις τά τε χειρόγραφα καὶ τὰ ἔντυπα. Οὐχ ἧττον ὑπεσημείωσα καὶ τούτους τοὺς ἀρχαιοτέρους ἀριθμοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κωδίκων τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου Κορθίου.

Ἐν τέλει δὲ, παραδίδων εἰς τὴν δημοσιότητα τοὺς νέους τούτους καταλόγους, δι' ὧν συμπληροῦται ἡ ἀναγραφὴ ἁπάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ γνωστῶν χειρογράφων, εὐχαρίστως παρατηρῶ, ὅτι, καθ' ἅ με διεβεβαίωσεν ὅ τε καθηγούμενος Ἁγίας καὶ ὁ σχολάρχης Ἄνδρου Λουκίσας, οἱ παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ δημοσιευθέντι καταλόγῳ Ἁγίας ἀναγραφόμενοι ἀριθμοὶ τῶν παρὰ Πληζιώτῃ χειρογράφων ὅσα δὲν εὗρον ὑπάρχοντα ἐν τῇ μονῇ φαίνονται ἔν τισιν ἀνταποκρινόμενοι πρὸς κώδικας ἐκ τῶν σωζομένων. Κατὰ ταῦτα δὲ οὐδεὶς τῶν παρὰ Πληζιώτῃ ἀναγεγραμμένων δέον νὰ θεωρηθῇ ἐκλιπών. Ἀλλ' οὔτε οἱ εἰρημένοι ἦσαν εἰς θέσιν νά μοι καθορίσωσι λεπτομερέστερον τὰ περὶ τῆς διαβεβαιώσεως αὐτῶν ταύτης, οὐδ' ἐγὼ ἠδυνήθην νὰ ἐπισκεφθῶ ἐκ νέου ἐφέτος τὴν πολλὰς ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ὥρας ἀπέχουσαν μονὴν ἐκείνην, ὅπως ἐξακριβώσω τὸ πρᾶγμα, τοῦθ' ὅπερ ἐπιφυλάσσομαι νὰ πράξω ἐν ἄλλῳ ποτὲ καιρῷ.

Α΄

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

1. Χαρτ. 0,28×0,20. Αἰῶνος XVIII (φ. 251).

«Γερόντων δύο ἡσυχαζόντων ἐν κοινοβίῳ ὄντι ἐν τῇ περιχώρῳ Γάζης καὶ λεγομένῳ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ καὶ διακονοῦντος αὐτοῖς· ὧν τὰ ὀνόματα **Βαρσανούφιος** καὶ **Ἰωάννης.**»

2. Χαρτ. 0,248×0,18. Αἰῶνος XVI (φ. 286).

1 (φ. 2 α). Εὐαγγέλιον κατὰ **Ματθαῖον.**

2 (φ. 160 α). Εὐαγγέλιον κατὰ **Ἰωάννην.**

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ἐν φ. 1 β ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἐπὶ περγαμηνῆς, ἐκ χειρογράφου τοῦ XI αἰῶνος περίπου εἰλημμένης, ἧς ἄριστα σώζεται μάλιστα τὸ χρυσοῦν ἔδαφος. Ἰδιόρρυθμον εἶνε τὸ κυανοῦν περιθεώριον τῆς εἰκόνος. Ἐξίτηλον δὲ εἶνε τὸ κάτω μέρος τοῦ προςώπου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. Ἑκατέρου δὲ τῶν εὐαγγελίων προηγεῖται κομψὸν ἐπίτιτλον, ὧν τὸ ἐν φ. 160 α πρὸ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου ἐσχισμένον ἐν τοῖς ἄνω. Κοσμεῖται δὲ ὁ κῶδιξ καὶ ὑπὸ 461 ἀρχικῶν γραμμάτων, ἐν οἷς διακρίνεται ἀρχαιοτέρα τεχνοτροπία ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ XI αἰῶνος, διὸ δύναται νὰ εἰκασθῇ, ὅτι ταῦτα εἶνε ἀντίγραφα ἐξ ἀρχαιοτέρου κώδικος, καὶ δὴ πιθανῶς αὐτοῦ ἐκείνου, ἐξ οὗ εἰς τὸν χαρτῷον τοῦτον κώδικα παρελήφθη τὸ ἐκ περγαμηνῆς φύλλον 1, ἐφ' οὗ ἡ προμνημονευθεῖσα εἰκὼν τοῦ Ματθαίου. Τὰ δὲ χρώματα τῶν ἀρχικῶν τούτων γραμμάτων, ἅτινα εἶνέ πως ἀνάγλυφα ἕνεκα τοῦ πάχους τοῦ χρώματος, εἶνε πλὴν τοῦ χρυσοῦ τὸ ἐρυθρὸν, τὸ κυανοῦν, τὸ λευκὸν καὶ τὸ πράσινον. Δωδεκάδα τῶν ἐντέχνων τούτων ἀρχικῶν γραμμάτων κατ' ἐπιλογὴν παρέχει ἐν πανομοιοτύπῳ ὁ ἐνταῦθα προςηρτημένος πίναξ, εἰς ὃν περιέλαβον καὶ τὰ ἄλλως σπάνια γράμματα Ψ καὶ Ω καὶ τὴν ἐν μονογράμματι σύνθεσιν τοῦ Ο καὶ Υ.

3. Χαρτ. 0,26×0,24. Αἰῶνος XIX (φ. 182).

«Νόμιμον πάνυ πλουσιότατον, συναθροισθὲν, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων.»

Ἄρχεται ὁ νομοκάνων οὗτος ἐν φ. 17 α διὰ τῆς Νουθεσίας πρὸς τὸν πνευματικόν, ἧς ἡ ἀρχὴ Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων. Προτάσσεται δ' ἐν φ. 3-16, τῶν φ. 1 καὶ 2 ὄντων ἀγράφων, «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου», καθ' ὃν τὰ κεφάλαια εἶνε φλε'. Τούτων α' «Περὶ τοῦ μὴ πρὸς τὸ τῶν ἁμαρτημάτων μέτρον ἐπάγειν τὸν πνευματικὸν τὴν ἐπιτιμίαν τοῖς ἐξομολογουμένοις, ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως αὐτῶν στοχάζεσθαι», β' «Περὶ τοῦ ἐλαφροτέρως ποιεῖσθαι τὸν πνευματικὸν τὰς ἐπιτιμήσεις τοῖς ἐκ προαιρέσεως ἐξομολογουμένοις καὶ ἀποχὴν τοῦ κακοῦ ποιεῖν ὁμολογουμένοις καὶ ἡλικίαν ἑκάστου καὶ ἀξίαν καὶ τρόπον βλέπειν», . . . φλε' «Περὶ πῶς γράφει ὁ ἀρχιερεὺς ἐνταλτήριον γράμμα ὅταν κάμνῃ πνευματικόν.»

Τὰ τελευταῖα κεφάλαια τοῦ νομοκάνονος δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν προτασσόμενον πίνακα, ὄντα περισσότερα τῶν ἐν αὐτῷ. Τελευταῖον δὲ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ τοῦ νομοκάνονος «Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ φρικτῶν τοῦ θεοῦ μυστηρίων.»

Ἐν φ. 179 α· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν σωτηρίῳ ἔτει αωθφ (=1809) κατὰ μῆνα Ἰούλιον διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Σωφρονίου Κωνσταντινουπολίτου.

4. Χαρτ. 0,24×0,18. Αἰῶνος XIX (φ. 41).

«Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς, καὶ ἐν τοῖς Βουνένοις ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος· παρὰ **Ἀκακίου ἱερομονάχου τοῦ Διακρούση** πρῶτον μὲν συντεθεῖσα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐρανισθεῖσα· δεύτερον δὲ ὕφει ἑτέρῳ συντεθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἐν ἱερομονάχοις **Ἰωσὴφ τοῦ καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·** τρίτον δὲ ἤδη κοσμηθεῖσα καὶ ἑτέρῳ κανόνι πρὸς τὴν ἁγίαν κάραν καὶ μετὰ τὴν ἀκολουθίαν ἄλλῳ παρακλητικῷ κανόνι παρὰ τοῦ λογιωτάτου κυρίου **Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ μακαρίτου Ἀλεξίου Σμαραγδοπούλου τοῦ ἐκ Κλειτζοῦ τῶν Ἀγράφων,** ἐν ᾧ διατελεῖ πάνσεπτος καὶ ἱερὸς ναὸς αὐτοῦ τοῦ ὁσιομάρτυρος θαυματουργοῦ Νικολάου, ὑφ' οὗ Κωνσταντίνου θερμῇ ἐπιμελείᾳ, διαπύρῳ τε πόνῳ, καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ, αὐτοῦ τρίτον ἤδη τύπῳ ἐκδοθεῖσα, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου, καὶ εὐχαρίστησιν τῶν εὐλαβῶν φιλεόρτων.»

5. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 197).

Νομοκάνων κατὰ τὸν τύπον τοῦ τοῦ **Μανουὴλ Μαλαξοῦ.**

Ἄρχεται ἐν φ. 20 α διὰ τῆς εἰςαγωγῆς Θησαυρὸς κεκριμμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. Ἐν δὲ φ. 21 α Πίναξ τοῦ νομοκάνονος περιέχοντος κεφ. σνζ', ὧν α' Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς, β' Περὶ δικαιοσύνης καὶ τοῦ ποιεῖν δικαιοσύνην ὁ κριτής . . . σνζ' Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα δαιμονίζεται καὶ θέλουν νὰ χωρισθοῦν, σνη' Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξόδους τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὰ κεφάλαια τοῦ νομοκάνονος, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀνορθογράφως γεγραμμένῳ πίνακι, ἕπονται ἄλλα τινὰ βραχέα κεφάλαια καὶ τύποι συμμαρτυριῶν, διαθηκῶν, συστατικῶν, ἐνταλτηρίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων. Τούτων τὸ ἐν φ. 193 α «Γράμμα ὀφφικίου ὁμού τι καὶ ἐνταλτίριον» φέρει ἐν τέλει χρονολογίαν 1692 Ἀπριλίου 13, ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο ὡς τὰ λοιπὰ ἔγγραφα ἔχει ἀφαιρεθῆ πάντα ἴδιον χαρακτῆρα, περισταλὲν εἰς ἁπλοῦν τύπον.

Ἐν φ. 186 β· Τέλος καὶ δόξα τῷ Θεῷ· τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον· εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Αὐλοποτάμου Γεδεὼν ἐν έτι α^ω^ψ^ω^ι^ω^ς^ω^ Ματῳ—ιη'' ὄντος μου ἐν το δεσμωτιρίω τοῦ Χάνδακος. Ὀλίγον δὲ κατωτέρω· 1716—Ὀκτωβρίου—18 μὰς ἔβγαλαν απο τὴν φυλακή.

Τὰ φ. 149—151 νεώτερα.

Τοῦ νομοκάνονος προηγεῖται ἐν φ. 2 α κ. ἑ. Πίναξ τοῦ νομοκάνονος νεώτερος μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰς σελίδας τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως τοῦ κώδικος. Διήκουσι δὲ τὰ πρόσθετα φύλλα μέχρι καὶ τοῦ φ. 19, ἐν αὐτοῖς δ' εὕρηνται πλὴν τοῦ νεωτέρου πίνακος

α') ἐν φ. 2 α Χρονικὰ σημειώματα τάδε·

1193 — ἐπείραν οἱ μόροι τὰ ἱεροσόλυμα
1448 — ἐπείραν οἱ τούρκοι τὸ ἐξαμήλει
1459 — ἐπείραν οἱ τούρκοι τὴν πόλιν
1470 — ἐπάρθη ἡ ἔγριπος
1480 — ἀπόθανεν ὁ ἀμηράς
1499 — ἐπάρθη ὁ ἔπακτος
1500 — ἐπάρθη ἡ μοθώνη
1508 — ἔγινεν μέγας σισμός
1524 — ἔγινεν μέγα θανατικόν
1538 — ἦλθεν ὁ ππαρπαρέζος εἰς τὴν κρήτην
1599 — ἔγινεν μέγας σισμὸς ἰωαναρίου—14
1569 — ἐπάρθη ἡ κύπρος

1571 — ἔκαψεν ὁ αλιτζαλής τὸ ρέθεμνος
1592 — ἔγινεν μέγα θανατικον
1595 — ἔγινεν μέγας σισμὸς νοεμβρίου — 16
1645 — ἰουνίου — 12 — ἦλθαν οἱ τούρκοι στα χανία καὶ τὰ ἐπῆραν αὐγούστου — 13
1646 — ἐπείραν τὸ ρέθεμνος
1669 — ἐπείραν τὰ μεγάλα κάστροι
1715 — ἐπείραν τὸν μορέα τῆ τίνω τὴν σούδα καὶ τὴν σπίνα λόγκα καὶ ἔγινεν μέγας ἐχμαλοτισμός
1717 — ἔγινεν μέγας σισμὸς καὶ ἐχάλασαν πολὰ χωρία
1718 — ἦλθεν θανατικὸν ιουνίου — 16

Ἐγράφησαν δὲ τὰ χρονικὰ ταῦτα σημειώματα ὡς καὶ τὰ κατωτέρω ἐν φ. 19 α ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ ἀνορθογράφου ἐπισκόπου τοῦ ἐν Κρήτῃ Αὐλοποτάμου Γεδεὼν τοῦ καὶ τὸν νομοκάνονα γράψαντος.

β') Ἐν φ. 17 β Προφητεῖαι εὑρεθεῖσαι ἐπὶ τοῦ μνήματος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἄρχ. 1755 Θέλι ἦσται μέγας πόλεμος εἰς ὅλιν την ἰταλία.

γ') Ἐν φ. 19 α Χρονικὰ σημειώματα τάδε·

1713 σεπτεμβρίου — 2 — εχειροτονήθηκα ἀρχιερέας ἐχειρωτονιθικα αρχιαιρεας — σεπταιβρίου — 2 1713
1716 — απριλλιου 12 — ἡμέρα πέμπτη εκείνησα καὶ γράφο το παρὸν νόμημον εἰς του μουζουρ αγὰ μουσταφὰ ἀγὰ τὸν ὀντὰ εἰς τοὺ ἀρὰπ ἀλλὴ τὰ σπήτια καὶ ὁ θεὸς βοηθὸς δια τὴ ἀπὴς μὰς ἐβγαλὰν ἀπὸ τὸ ανκουλέτο εκείνησα.

Ἐγράφησαν δὲ καὶ ταῦτα τὰ σημειώματα ἰδίᾳ χειρὶ ὑπὸ τοῦ Αὐλοποτάμου Γεδεών. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τούτων εὕρηνται γεγραμμένα ἄλλῃ χειρὶ νεωτέρᾳ καὶ ἄλλῳ μέλανι τάδε·

Τα ἄνοθεν ιδιοχυρον του γραμ^α^μ^α^ καὶ ὁλον το βηβλήον· τα κάτοθὲν εμοῦ νικολάου.

1753 ἐκαμε παρέτησι τοῦ θρόνου της αγίας επισκοπὶς αυλοποταμου εν τη νισω χρίτη ουτος ἦτον αποῦ τῆν χύο

1754 σεπτεμβρίου στας 22 Ἐκυμήθη ο αυτὸς ἅγιως δέσπότης κὺρ Γεδεὼν κς αυτὸν αναπαῦσι ἐν τῶ χορῶ των δικέον καὶ ἡ εὐχύ του ἔστο μεθ ημῶν ἀμήν καὶ ἐτάφη ἐν τη μονῆ: του αγίου μεγαλομάρτηρος γεὤργίου ε χορίο μιληδόνη οπροστὰς τοῦ αγίου της ηκόνος ο ταφος του.

Ἐν δὲ φ. 187 α χειρὶ νεωτέρᾳ τῆς τοῦ βιβλιογράφου γέγραπται ὁ κατάλογος τῶν ἐπισκοπῶν Κύπρου ὧδε·

Ἡ Λευκωσία τῆς Κύπρου, λέγεται κωνσταντία ἀρχιἐπισκοπή· ἔχει ἐπισκοπὰς τὰς κάτωθεν — κοίτιον· ἀμαθοῦς· κούριον· πάφος· ἀρσενάη· σόλη· λάπιθος· κηρήνια· ταμασός· κίθρας· τριμηθοῦς· κάρπασος.

6. Χαρτ. 0,21×0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 320).

1 (φ. 1 α). Νομοκάνων.

Λείποντος ὅλου τοῦ πρώτου τετραδίου, ἄρχεται ἀκέφαλος ἀπὸ τοῦ ι′ κεφαλαίου, ἀκεφάλου καὶ τούτου, διὰ τῶν λέξεων . . . τρεῖς γεννήσεις, τρεῖς βαθμούς· ὁ ἔγγονός μου ἐγέννησεν τὸν προέγγονόν μου· τέσσαρες γεννήσεις, τέσσαρες βαθμοί· πάλιν ὁ πατήρ μου ἐγέννησεν τὸν ἀδελφόν μου, δευτέρα γέννησις· εἶναι καὶ πρὸς ἐμένα δευτέρου βαθμοῦ. Κεφ. ια′ «Περὶ τρίτων ἐξαδέλφων.» — Ἐν φ. 64 α κεφ. οζ′ «Νόμοι γεωργικοί.» — Ἐν φ. 68 α «Περὶ ἀγελάρων.» Ἀρχ. Ἐὰν ἀγελάριος βοῦν παραλαβὼν ἀπολέσῃ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ὁ βοῦς ἀπώλετο οὐ καταμηνύσῃ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὅτι τὸν βοῦν ἕως ὧδε καὶ ὧδε ἑώρακα τί γέγονεν οὐκ οἶδα, ἀζήμιος ἔστω, εἰ δὲ καὶ κατεμήνυσεν, ἔστω ἀζήμιος:. Ἐὰν ἀγελάριος βοῦν ἔωθεν παρὰ τοῦ γεωργοῦ λάβῃ καὶ συγκαταμίξῃ αὐτὸν μετὰ τῆς ἀγέλης καὶ συμβῇ τὸν βοῦν λυκωθῆναι, δειξάτω τῷ πτώματι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνέγκλητος ἔστω. — Ἐν φ. 106 α «Τὰ ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἁπλῶς διαλεγόμενα.» — Ἐν φ. 108 α κεφ. ρκε′ «Οἰκειόγραφος ἐπιστολὴ **Γενναδίου πατριάρχου.**» Περιέχονται δ' ὑπὸ τοῦτον τὸν τίτλον μόνα τάδε· **Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σχολαρίου** Ἀπολογία πρός τινα ἱερομόναχον ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει περί τινων ἀναγκαίων ζητημάτων. — Ἐν φ. 108 α ἀμέσως κατόπιν κεφ. ρκς′ «Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κυρῷ Μαξίμῳ τῷ κατὰ κόσμον Σοφιανῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἐνασκουμένοις τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Σινᾶ ὁσιωτάτοις ἱερομοναχοῖς, εὖ πράττειν.» Ἀρχ. Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς καὶ ἐμοὶ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ ποθηνοτάτῳ, χάρις καὶ ἔλεος καὶ εἰρήνη. — Ἐν φ. 157 α «**Μανουὴλ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Ξανθινοῦ** Ἔκθεσις ἁπλουστέρα τε καὶ συντομοτέρα συντεθεῖσα παρ' ἡμῶν καὶ ἐκτεθεῖσα, ὁρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ αὐθέντου τοῦ

οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου ἐγένετο κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιούτων συγγεγραφότες διὰ τὸ ἀμφίγνωμον αὐτῶν ἀσαφῆ τὰ τοιαῦτα κατέστρωσαν· ποῦ μὲν ἀλλήλους ποῦ δὲ ἑαυτοὺς ἀντιλέγοντες· διὸ οὐδὲ ποικιλότητι φράσεως, ἀλλ' ἁπλότητι λέξεων αὐτὰ συντεθείκαμεν· ὅθεν καὶ λέγομεν: . Ἡ συγγένεια διαιρεῖται εἰς πέντε.» Φέρει δὲ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀριθμὸν ρλε διορθωθέντα· εἶτα εἰς ρμε', οἷα διόρθωσις τῶν ἀριθμῶν τῶν κεφαλαίων ἄρχεται ἤδη καὶ πρότερον ἐν τῷ κώδικι.

2 (φ. 175 α). «Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.»

3 (φ. 176 α). Ἀκολουθία «εἰς κουρὰν μανδιώτου.»

4 (φ. 184 β). Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος.

5 (φ. 214 α). Ἀκολουθία εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι.

6 (φ. 215 α). Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.

7 (φ. 241 β). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἐν φ. 245 β· Ἔτους ͵ζ^ω^ξζ^ω^: (=1559) + Χριστοφόρος τοὔνομα λάτρις Κυρίου.

8 (φ. 246 α). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.

9 (φ. 270 α). «Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ.**»

Ἕπονται καὶ ἄλλοι κανόνες πατέρων.

10 (φ. 295 α). «**Μεθοδίου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου** Διάταξις περὶ τῶν ἐν διαφόρῳ τρόπῳ καὶ ἡλικίᾳ ἐπιστρεφόντων.»

11 (φ. 299 β). «Τάξις γινομένη ἐὰν συμβῇ μιαρὸν ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον.»

Ἕπονται καὶ ἄλλαι τάξεις καὶ εὐχαί.

12 (φ. 304 α). «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα κυρίου **Ἰωάννου** μοναχοῦ **τοῦ Ζωναρᾶ:** ἔνει δὲ ποίημα κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν αἱρέσεων.»

13 (φ. 308 α). «Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας.»

14 (φ. 308 α). «Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα.»

15 (φ. 308 α). «Αἱ ἑπτὰ μεγάλαι ἀρεταί.»

Ἕπονται καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ κεφάλαια, ὧν ἐν μεταξὺ (φ. 308 β) «Περὶ τὰς τρεῖς φύσεις τοῦ λέοντος.»

16 (φ. 308 β). «Εὐχὴ τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Καλλίστου** ἐπὶ συμφορᾷ λαοῦ καὶ εἰς πᾶσαν λοιμικὴν ἀσθένειαν.»

Ἐν φ. 310 β· Δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ ἡμῶν ἀμήν· ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζφξφιζφ (=1559).

17 (φ. 311 α). «Ἐκ τοῦ πέμπτου βιβλίου τῶν διατάξεων κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν ἃς δεῖ φυλάττειν, καὶ πότε τούτων ἕκαστον ὀφείλει γίνεσθαι.»

18 (φ. 316 α). «Ἐκ τῶν αὐτῶν βιβλίου ἑβδόμου :—ὅπως χρὴ τοὺς κατηχουμένους στοιχειοῦσθαι.»

Ἕπονται καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ κεφάλαια.

19 (φ. 318 β). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

7. Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 149).

Στιχηράριον **Χρυσάφου τοῦ νέου.**

8. Χαρτ. 0,22×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 135).

1 (φ. 1 α). Βίος Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
2 (φ. 16 β). Βίος Νήφωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
3 (φ. 23 β). Διήγησις ἀββᾶ Σαραπίωνος.
4 (φ. 27 β). Περὶ Παύλου τοῦ ἁπλοῦ.
5 (φ. 30 β). Ὅτι μεγάλως ὠφελοῦσιν τὰ μνημόσυνα καὶ αἱ λειτουργίαι τῶν ἀποθαμμένων.
6 (φ. 34 α). Διήγησις νέα καὶ ὠφέλιμος περὶ Δημητρίου.
7 (φ. 37 β). Λόγος περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ δικαίου Ἀβραάμ.
8 (φ. 43 β). Διήγησις **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.**
9 (φ. 46 β). Διήγησις ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μέλισσα.
10 (φ. 49 α). Διήγησις περὶ τοῦ πόρνου ἱερέως.
11 (φ. 52 α). Μαρτύριον Γοβδελαᾶ.
12 (φ. 59 β). Βίος Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνου.
13 (φ. 63 α). Βίος Ὑπατίου Γάγγρης.
14 (φ. 64 β). Βίος Μακαρίου τοῦ συγκλητικοῦ.
15 (φ. 74 α). Θαῦμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
16 (φ. 79 β). Μαρτύριον ἁγίου Μάμαντος.
17 (φ. 83 α). Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
18 (φ. 93 α). **Προχόρου** Περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἅπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 16 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

9. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 278).
Νομοκάνων **Ματθαίου Βλαστάρεως.**

Ἄρχεται ἀπὸ φ. 27 α. Τὰ δὲ προτασσόμενα φύλλα πληροῦνται ὑπὸ πίνακος κεφαλαίων σϟζ', ὧν α' Περὶ ἀρχιερέως καὶ πῶς εἶναι πρέπον νὰ εἶναι, 6' Περὶ χριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής, σϟζ' «Περὶ καλογραίας ἐὰν γινώσκῃ ἄλλαις καλογραῖς ποιοῦντα ἁμαρτίαν καὶ οὐκ αν...» Μένει δ' οὕτως ἀτελὴς ὁ πίναξ λειπόντων φύλλων.

Ἐν φ. 278 α δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων· Τὸ παρὸν νόμιμον, ἐγράφη ἐν ἔτει ζρνϐ (=1644), ἐν μηνὶ μαρτίῳ, καὶ οἱ ἀναγινῶσκοντες εὔχεσθαι διὰ τὸν κν.

ὑπὲρ παρεσφάλημεν ἔκ τινος τύχης,
ἄνθρωποι μὴ κρίνετε βροτὸς ἐγῶγε,
καὶ σφαλμάτων πέπλησμαι, ἄχρι σφονδῆλου·
σύγνωτε τοίνυν ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ἵνα θεῖον ἵλεον εὕρημεν πάντες,
ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ κρίσει,
ἡ μεν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ
ἡ δὲ βίϐλος ἵσταται μέχρι τερμάτων.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην. Κατωτέρω δ' εὕρηνται διὰ μέλανος γεγραμμένα τάδε· Ἰωαννίκιος, ἱεροδιάκονος καὶ λαυριώτης.

Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ· 1696 καὶ ἡ μονοκονδυλία αὕτη· Ὁ ταπεινὸς Γερμανὸς ἱερομόναχος γράψας ταῦτα.

Ἡ στάχωσις τοῦ κώδικος βυρσίνη μετ' ἐκτύπων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

10. Χαρτ. 0,19×0,13. Αἰῶνος XIX (φ. 130 καὶ 5 ἄγραφα).
«Κανόνες περὶ τῆς κατα μέρος συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν.»
Ἀπὸ δὲ φ. 97 6 ἐν συνεχείᾳ ὡς «τμῆμα δεύτερον» Μετρική.

Ἐν φ. 130 6· Παρὰ Νεοφύτου Ῥαϊσοπούλου κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

11. Χαρτ. 0,23×0,147. Αἰῶνος XVII (φ. 191).
1 (φ. 1 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.
2 (φ. 25 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.
3 (φ. 59 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4 (φ. 76 α). Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑϐδομάδος.

5 (φ. 86 α). Ἀποστολοευάγγελα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ εἰς διαφόρους μνήμας ἁγίων.

6 (φ. 127 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

7 (φ. 134 β). Εὐχὴ ἐπὶ θεμελιώσει οἴκου.

Ἕπονται διάφοροι ἄλλαι εὐχαί.

8 (φ. 151 α). «Ἑρμηνία τοῦ **ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος** περὶ προβάτον καὶ ἄλλων ζῶον.»

9 (φ. 155 α). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου (κολοβή).

10 (φ. 178 α). Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ (ἀκέφαλος).

11 (φ. 184 α). Εὐαγγέλια ἑωθινά.

Τὰ φ. 178 α κ. ἑ. δι' ἄλλης χειρός.

Κατά τινα σημείωσιν ἐπὶ τοῦ τελευταίου παραφύλλου τοῦ συνεσταχωμένου τῷ ξύλῳ, γραφεῖσαν τῷ 1719, τὸ παρὸν μισοευχόλογον ἀνήκει εἰς τὸν παπᾶ Κωσταντῆ ποῦ τὸ ἔχει ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν παπᾶ Γεράσιμον μανδοῦ διὰ ῥεάλι ἕνα. Γέμει δ' ἡ σημείωσις ἀνορθογραφιῶν μὴ τηρηθεισῶν ἐνταῦθα.

Ἡ στάχωσις τοῦ κώδικος βυρσίνη μετ' ἐπιτετυπωμένων ἁπλῶν γραμμῶν, περιβάλλουσα ξύλον πολὺ παχύ.

12. Χαρτ. 0,185×0,145. Αἰῶνος XVII (φ. 93).

1 (φ. 1 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

2 (φ. 30 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 68 α). Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

4 (φ. 87 β). Εὐχαὶ διάφοροι.

Ἐν φ. 92 α· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἴτι οἱ τροῖς λειτουργίαις διὰ χειρὸς ἐμοῦ Βαρθολομαίου ἱερομονάχου εἰς καιρὸν εὐημερεύοντας τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῆς Μιχανιῶνος κατὰ μῆνα Αὔγουστον ζ' ἔτως ᾳχπθ (=1689). Ἐν δὲ φ. 92 β· Ἡ παρῶν λητουργῆα ἦτον ἐσκορπισμένη καὶ εὐρίσκονταν στῶν ἅγιον Νικόλαον καὶ τὴν ἤδεσα καὶ ἐσοφάτησα καὶ τῆν ἐκκλησίαν παρὰδες εὐδομήντα καὶ ἡμὲν καὶ τὴν ἐκράτησα με δόλον ἀς με χρίνι εἰς αὐτῶ ὁ θεὸς ἢ δὲ ὅπιος εἶνε ἐκεῖνος ὀποῦ μὲ κατατρέχη καὶ γηρεύη καὶ τὴν ζημίαν μου ἀς ὄψετε ἐν ἡμέρα χρίσεως αὐτὸς καὶ ἡ γενεά του ὅλοι + αψνη' (=1758). Ἄνωθεν δὲ τούτων χειρὶ νεωτέρᾳ· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις σακελλάριος Γεώργιος ἱε-

ρεύς. Ἐν δὲ τῷ ἐν τῇ ἀρχῇ παραφύλλῳ· Καὶ δε Θεοφάνους ἱεροδιακόνου Ἀρτακίνου. Κατωτέρω δὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα μετὰ χρονολογίας αψπζ′ Μαΐου κγῃ, κάτωθεν δ' αὐτῶν μονοκονδυλία πρωτοσυγκέλλου, οὗ τὸ κύριον ὄνομα δυςξύμβλητον.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τριῶν ἐπιτίτλων καὶ 67 πολυχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων ἀτέχνων.

13. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XIX (φ. 95).

Γραμματική.

Ἐν τέλει· Τέλος Νι:. Ῥαϊσοπούλου.

14. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 308).

Στιχηράριον.

Ἐν φ. 307 α· Ἐγράφθη τὸ παρὸν στιχηράριον παρ' ἐμοῦ Νεκταρίου ἱερομονάχου καὶ ἁμαρτωλοῦ ἐν ἔτει αψγῳ (=1703) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες:. Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τὴν βίβλον ταύτην σαπήσεται φεῦ· καὶ γεννήσεται κόνις, ἡ δὲ γραφὴ μένει εἰς χρόνους πληρεστάτους:~. Καὶ κατωτέρω· ἐγράφθη τὸ παρὸν στιχηράριον παρ' ἐμοῦ Νεκταρίου ἱερομονάχου.

15. Χαρτ. 0,19×0,135. Αἰῶνος XIX (φ. 6).

Εὐχαί.

16. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 47).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, περιέχων χερουβικά.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

17. Χαρτ. 0,19×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 32).

«Χερουβικὰ κατ' ἦχον ἀσματουργηθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου **Γρηγορίου λαμπαδαρίου.**»

18. Χαρτ. 0,21×0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 90).

Γραμματική.

Ἐν φ. 89 β· 1752 Ὀκτωβρίου 29.

19. Χαρτ. 0,18×0,135. Αἰῶνος XVIII (φ. 142).

«Εἱρμολόγιον καλοφωνικὸν μελοποιηθὲν παρὰ τῶν κατα καιροὺς ἀναφανέντων ποιητῶν παλαιών τε και νεων· ἐξηγηθὲν δὲ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τῆς μουσικῆς παρὰ κυρίου **Γρηγορίου πρωτοψάλτου.**»

Ἐν φ. 103 α «Κρατήματα κατ' ἦχον μελοποιηθέντα ὀρθῶς παρὰ τῶν νεωτέρων μουσικῶν διδασκάλων ἕνεκα τῶν καλοφωνικῶν εἱρμῶν.»

Ἑκασταχοῦ εὕρηνται ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν μελοποιῶν.

20. Χαρτ. 0,195×0,114. Αἰῶνος XVII (φ. 63).

1 (φ. 3 α). Μνήμη ἁγίου Νικολάου (κολ.).

Τὰ φ. 1 καὶ 2 ἄγραφα μετὰ σημειωμάτων μικρᾶς σημασίας.

2 (φ. 6 α). Ἀκολουθία ἁγίου Νικολάου (κολοβή).

3 (φ. 44 α). Μακαριστάρια εἰς ἅγιον Νικόλαον.

Ἐν φ. 61 α σημείωμα, καθ' ὃ ὁ κῶδιξ τῷ 1731 ἠγοράσθη ἐν Βενετίᾳ καὶ εὔχεται ὁ ἀγοραστὴς νὰ παγω καταυόδιο εἰς την Ανδρω να τω ἀφιέροσο... εἰς τω λεγόμενο μονάστιρι του ἄνοθεν αγειου Νηκολαου Ιωάννης Λιγειζος.

21. Χαρτ. 0,19×0,12. Αἰῶνος XVII (φ. 422).

«Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.»

Ἄρχεται ἀπὸ φ. 19 α. Προτάσσεται δ' ἐν μὲν φ. 1 α κ. ἑ. Πρόλογος, ἐν δὲ φ. 18 α Πίναξ.

Μέχρι τινὸς σώζεται καὶ παλαιὰ ἀρίθμησις τῶν φύλλων τοῦ κώδικος.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

22. Χαρτ. 0,18×0,115. Αἰῶνος XVII.

Κῶδιξ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Περιλαμβάνονται Μέγας ἑσπερινὸς, προςψαλμοὶ, κεκραγάρια κτλ. Πολλαχοῦ εὕρηνται ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν μελουργῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ **Μελετίου Ναουσαίου.**

Στάχωσις βυρσίνη ἐφθαρμένη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

23. Χαρτ. 0,27×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 180).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 178 β ἀνορθόγραφον σημείωμα τοῦ ἔτους 1798 Ἰουλίου 20, καθ' ὃ τὸ βιβλίον ἀφιερόνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁ παπᾶ-Νικόδημος.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

24. Χαρτ. 0,197×0,14. Αἰῶνος XVIII (φ. 175).

1 (φ. 1 α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας καὶ βίου θερμοῦ, τοῦ συνίστασθαι δυναμένου πρὸ παντὸς ἑτέρου ἀπὸ ἐποχῆς γλώττης καὶ πραείας καρδίας· ἐν ᾧ καὶ μικρὸς ἔπαινος ὡς ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προςφερόμενος τῷ θείῳ πατρὶ Ἰσαὰκ τῷ Σύρῳ.»

2 (φ. 26 α). **Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου** Περὶ ἀγάπης θεοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀναπαύσεως.

Ἕπονται καὶ ἄλλοι λόγοι **τοῦ αὐτοῦ.**

3 (φ. 156 α). «Περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν **τοῦ ἀββᾶ Κασιανοῦ.**»

4 (φ. 190 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Περὶ ἀγάπης πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸν πλησίον.

25. Χαρτ. 0,175×0,13. Αἰῶνος XVIII.

Στιχηράριον.

26. Βομβ. 0,17×0,10. Αἰῶνος XIV (φ. 527).

1 (φ. 1 α). Ψαλτήριον μετὰ τῶν Ὠδῶν (ἀκέφ.).

2 (φ. 83 α). Πίναξ εὐαγγελίου.

3 (φ. 95 α). Τὸ κατὰ **Ματθαῖον** εὐαγγέλιον.

4 (φ. 147 α). Τὸ κατὰ **Μάρκον** εὐαγγέλιον.

5 (φ. 178 α). Τὸ κατὰ **Λουκᾶν** εὐαγγέλιον.

6 (φ. 231 α). Τὸ κατὰ **Ἰωάννην** εὐαγγέλιον.

Ἐν φ. 280 β νεωτέρᾳ χειρὶ σημείωμα ἀνορθόγραφον κτήτορος τοῦ κώδικος παπᾶ Ἰγνατίου ἄνευ χρονολογίας.

7 (φ. 281 α). Πίναξ Πραξαποστόλου.

8 (φ. 291 β). Πράξεις Ἀποστόλων.

9 (φ. 346 α). Ἐπιστολαὶ **ἀποστόλου Παύλου.**

10 (φ. 469 α). Καθολικὴ ἐπιστολὴ **Ἰακώβου.**

11 (φ. 475 α). Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ **Πέτρου.**

12 (φ. 485 α). Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ **Ἰωάννου.**

α′ ἐν φ. 485 α. — β′ ἐν φ. 492 α. — γ′ ἐν φ. 492 β.

13 (φ. 493 β). Καθολικὴ ἐπιστολὴ **Ἰούδα.**

14 (φ. 496 α). Συναξάρια μηνολογίων καὶ διάφοροι ἄλλοι πίνακες·

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ καὶ μεθ' ἥλων, ἐφθαρμένη κατὰ τὸ ἐμπρόσθιον περικάλυμμα.

27. Χαρτ. 0,18×0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 102).
Ψαλτήριον.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἡ στάχωσις λείπει.

28. Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVIII.
1. Σημάδια ψαλτικῆς.
2. Κεκραγάρια κατ' ἦχον.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

29. Χαρτ. 0,17×0,12. Αἰῶνος XVIII.
1. Σημάδια ψαλτικῆς.
2. Ἀναστάσιμα **Χρυσάφου πρωτοψάλτου.**
3. Κεκραγάρια τῶν ὀκτὼ ἤχων.
4. Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια, ποιηθέντα ὑπὸ **Λέοντος τοῦ σοφοῦ,** τὸ δὲ μέλος παρὰ **Ἰωάννου τοῦ Γλυκᾶ.**

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

30. Χαρτ. 0,16×0,108. Αἰῶνος XVIII.
1. Πεντηκοστάριον, μετὰ φωνῶν.
2. Καταβασίαι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.
3. Κανὼν Πεντηκοστῆς, μετὰ φωνῶν.
4. «Τοῦ **Χρυσοβέργη** Ἦχος πλάγιος.»

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

31. Χαρτ. 0,165×0,11. Αἰῶνος XVII.
1. Ἰδιόμελα Τριῳδίου, μετὰ φωνῶν.
2. Ἀκολουθία τῆς μεγάλης Δευτέρας, μετὰ φωνῶν.

Ἕπονται αἱ ἀκολουθίαι τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, μετὰ φωνῶν.

3. **Σωφρονίου Ἱεροσολύμων** Ἦχος πλάγιος α^{ος}.
4. Κανὼν τοῦ μεγάλου Σαββάτου.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

32. Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVII.
Ἀνθολογία μουσικὴ **Πέτρου λαμπαδαρίου.**

33. Χαρτ. 0,115×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 158).
Εὐχολόγιον μετὰ ἐξομολογηταρίου.

Ἐν τοῖς παραφύλλοις σημειώματα καὶ ὀνόματα ἄνευ ἀξίας. Ἐν δὲ φ. 5 β σημείωμα ἀνορθόγραφον, καθ' ὃ ἐτοῦτο τὸ νόμιμον ὑπάρχει κάμοῦ Ἀβερκίου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ Νικόλα τοῦ Ψωμᾶ ἀπὸ τὰ Λάμυρα καὶ δῶκάτο τοῦ Νικολαΐτη παπᾶ Γαβριήλ· καὶ ἕνα πετραχείλη ͵αχϟς'.

34. Χαρτ. 0,153×0,11. Αἰῶνος XVII (φ. 107).
1 (φ. 4 α). Πίναξ νομοκάνονος (ἀκέφαλος).

Πρῶτον τῶν σωζομένων ἐν τῷ πίνακι τούτῳ κεφαλαίων τὸ νη' Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ὀρθόδοξον αἱρετικόν· τελευταῖον κεφάλαιον σλ' Πότε ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς βιοῦντες μεταλαμβάνειν.

2 (φ. 11 α). Νομοκάνων (ἐξομολογητάριον).

Ἐν ἀρχῇ Προοίμιον καὶ ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικόν. Ἄρχ. Ὅρα λοιπὸν δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ νομοκάνονος δὲν συμπίπτουσι πρὸς τοὺς τοῦ πίνακος. Εἶνε δὲ ὁ κῶδιξ ἀνορθόγραφος, τοιαῦται δὲ νοητέαι καὶ αἱ ἄνω παρατεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ κεφαλαίων καὶ ἡ παρατεθεῖσα ἀρχὴ τοῦ Προοιμίου.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

35. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 145).
1 (φ. 1 α). Ἐξομολογητάριον.

Τὰ φ. 1—20, ὄντα νεώτερα, περιέχουσιν εὐχάς, ὡς καὶ τὰ φ. 139 μέχρι τέλους.

Ἐν φ. 107 β· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ͵ζρ^ω^:—+(=1592) δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία: ἔγραψεν ἰδού, Γρηγόριος ἐν πόνῳ.

2 (φ. 108 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

36. Χαρτ. 0,16×0,108. Αἰῶνος XVII (φ. 56).

1 (φ. 2 α). Εὐχαὶ ἤτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ **μεγάλου Βασιλείου** καὶ ἄλλαι εὐχαί.

2 (φ. 34 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

37. Χαρτ. 0,155×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 101).

1 (φ. 5 α). «Νόμιμον πανυ ὠφελημον καὶ ἐκλεκτόν.»

Προτάσσεται ἐν φ. 1 α «Πίναξ τῆςδε τῆς βίβλου», ἐν ᾧ κεφ. α' «Πῶς ὀφείλει νὰ ἔναι ὁ πνευματικος», κεφ. β' «Πῶς ὀφείλει ἐρευνὰ και κανονίζει τοὺς ἐξομολογουμένους ὑπ' αὐτοῦ», . . . κεφ. ριγ' «Περὶ κλεπτῶν», κεφ. ριδ' «Περὶ ἱερέως κλέπτου ἢ μοιχοῦ.»

2 (φ. 76 α). «**Μανουὴλ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας** Ἔκθεσις ἁπλουστέρα καὶ συντομωτέρα συντεθεῖσα παρ' ἡμῶν ἀρτίως καὶ ἐκδοθεῖσα ὁρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου.»

3 (φ. 96 α). Εὐχαὶ μεταλήψεως.

Ἐν φ. 100 α· αφϞϙ (=1590) Φευρουαρίου ια. Ἐν δὲ φ. 100 β ἀνορθόγραφον σημείωμα τοῦ αχνθ' Νοεμβρίου 1, καθ' ὃ τὸ παρὸν νομοκάνονον ὑπάρχει κάμοῦ Ἀνθίμου ἱερομονάχου.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων ἄνευ χρυσοῦ, ἐν οἷς καὶ θυρεός.

38. Χαρτ. 0,14×0,10. Αἰῶνος XVIII.

1. Ἀπάνθισμα ἐκ τῆς τοῦ **Ἰωάννου Κουκουζέλη** μετροφωνίας, περιέχον Ὀκτώηχον.
2. Πολυέλεος **Κουκουμᾶ**.
3. Ἄλλα μελῳδήματα.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων ἄνευ χρυσοῦ.

39. Περγ. 0,143×0,11. Αἰῶνος XII (φ. 270).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 269 β· Εγω ω λεωναρδως παλιωλωγος εγραψα σε τουτω τω ψαλιτηρι κινε του κυρ γιανανακι ροϋδη να το χαρι οχι αλω εγο λεοναρδος παλεολογος εγραψα. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ· 1677 αὐγούστου 20 εἰς τὴν ἄνδρω: Mu to edossetto Paron o Papas cosmas aPottinágia (= Μοῦ το ἔδοσε τὸ παρὸν ὁ παπᾶς Κοσμᾶς ἀπὸ τὴν Ἁγία). Ἐν δὲ φ. 270 α Cathettus Sottiriodus — 1677 — Junio 11 essothi to cacorizico to aniPsimu

o stamatis is tin corintho· che o Theos macarissi tin Psichi tu nantin anaPafssi isttus colPus tu Abraam : ∾ (=Καθ' ἔτους σωτηριώδους 1677 Ἰουνίου 11 ἐσώθη τὸ κακορρίζικο τὸ ἀνίψι μου ὁ Σταμάτης εἰς τὴν Κόρινθο· καὶ ὁ θεὸς μακαρίση τὴν ψυχή του νάν την ἀναπαύση εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ). Μετὰ ταῦτα δ' ἕπεται ἡ ὑπογραφὴ Thomaso Roidi : ∾

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν καὶ θηλυκωτήρων σωζομένων.

40. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 303).

1 (φ. 1 α). Βαθμολόγιον συγγενείας (ἀκέφαλον).

2 (φ. 5 α). «Νομοκάνονον πρόχειρον πρὸς τὸ διορθοῦσθαι τοὺς πνευματικοὺς πατέρας ἕκαστον τῶν προσερχομένων τῇ μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει.»

3 (φ. 108 α). **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου** Περὶ ἐξαγορεύσεως ἁμαρτημάτων.

4 (φ. 113 α). Κανὼν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου.**

Ἕπονται ἄλλοι κανόνες.

Ἐν φ. 118 α· Θεόδουλος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ.

5 (φ. 119 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

6 (φ. 127 α). **Μεθοδίου πατριάρχου** Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικιῶν τῶν ἐπιστρεφόντων.

7 (φ. 136 β). **Ἀναστασίου Σιναΐτου** καὶ **ἄλλων** Εὐχαί.

8 (φ. 167 α). Ἀκολουθία εὐχελαίου.

9 (φ. 222 α). Εὐχὴ μεταλήψεως.

10 (φ. 226 α). Εὐχή (ἀκέφαλος).

11 (φ. 228 β). Ἀκολουθία εἰς λεχώ.

12 (φ. 231 α). Εὐαγγέλια ἑωθινά.

13 (φ. 234 α). Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ρασοφοροῦντα.

14 (φ. 234 β). Ἀκολουθία εἰς μανδυώτην.

15 (φ. 241 α). Τάξις τοῦ μεγάλου σχήματος.

16 (φ. 270 α). Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.

17 (φ. 302 β). Συνταγαί.

Ἐν φ. 269 β· 1775 Ὀκτοβρίου πέντε ηλθεν ὁ ελτζις τοῦ μόσχοβου ἡ στὶν πόλιν με δοξίς μεγάλις καὶ ... καὶ ἔςο ης ενδειξιν ὁ γράψας ἰωανίκιως 1775.

ἐπαντιτζιασάμεν τὶν ἐνεκλοίσιαν βουλγάρου ομοῦ με τον πασιν κυρ γροιγορίων δια γροσια — 200 και ὁ αγίως νικολάως νὰ μᾶς διαφιλάξι 1775 οκτοβρίου κ' ιωαννικίως και γροιγορίως.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ, ἧς λείπει τὸ ἐμπρόσθιον περικάλυμμα.

41. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 89).

Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν, τῶν πλείστων ἀφανῶν.

42. Χαρτ. 0,143×0,102. Αἰῶνος XVI (φ. 89).

Θεοτοκάριον (κολοβόν).

Κατὰ σημείωμα τοῦ 1698 Ἀπριλίου 1 ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ ἀνῆκεν εἰς Ναθαναὴλ ἱερομόναχον καὶ ἦτο ἀφιερωμένον ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν παριστανόντων πλαίσια καὶ ἀνθέμια.

43. Χαρτ. 0,132×0,10. Αἰῶνος XVII.

Κῶδιξ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰς ἁγίους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου περγαμηνῆς, κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένου, αἰῶνος XIII, ἀνήκοντός ποτε εἰς κώδικα σχήματος 4ου καὶ νῦν ἐπτυγμένου πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ νέου κώδικος· περιεῖχε δὲ τροπάρια.

44. Χαρτ. 0,14×0,10. Αἰῶνος XVII.

1. Σημάδια ψαλτικῆς.
2. Μέγας ἑσπερινός, μετὰ φωνῶν.

Ἔν τινι τῶν φύλλων γέγραπται μονοκονδυλικῶς Ἱερεμίας ἱερωμόναχος.

3. Κεκραγάρια, μετὰ φωνῶν.
4. Στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, ποίημα **Ἰωάννου Κουκουζέλη,** μετὰ φωνῶν.
5. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία, μετὰ φωνῶν.
6. Διάφορα ἄλλα μελουργήματα.
7. Ἄμωμος εἰς κοιμηθέντας λαϊκούς, μετὰ φωνῶν.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

45. Φάκελος χαρτῴων σπαραγμάτων κωδίκων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μουσικῶν.

Β΄

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ

1. Περγ. 0,27×0,22. Αἰῶνος XII (φ. 315).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Μετὰ σημαδοφώνων. Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, εἶνε δὲ πολλαχοῦ, ἰδίως δ' ἐν φ. 37 κ. ἑ., δεινῶς ἐφθαρμένον ὑφ' ὑγρασίας, περὶ δὲ τὸ τέλος καὶ ἐξίτηλον. Οἱ ἀριθμοὶ οἱ δηλοῦντες τὰ τετράδια λείπουσιν, ἴσως ἐκκοπέντες κατὰ τὴν στάχωσιν τοῦ κώδικος. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐρυθρῶν.

Ἡ στάχωσις ἀποτελεῖται ἐξ ὁλοσηρικοῦ κιτρινοπρασίνου, φέρει δὲ τὸ ἐμπρόσθιον περικάλυμμα ἔκτυπον ἐπὶ χαλκοῦ παράστασιν τῆς Ἀναστάσεως.

2. Χαρτ. 0,31×0,23. Αἰῶνος XVI (φ. 346).

Παρακλητική.

Κατὰ δύο σελίδας, ἀκέφαλος καὶ κολοβή. Ὁ κῶδιξ ἔφθαρται πρὸς τὰ κάτω ὑφ' ὑγρασίας.

3. Περγ. 0,29×0,21. Αἰῶνος XII (φ. 183).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Μετὰ σημαδοφώνων ἐρυθρῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων τριχρώμων, ἐρυθρῶν, κυανῶν καὶ λευκῶν, καὶ ἐπιτίτλων κυανῶν καὶ ἐρυθρῶν. Πολλαχοῦ φαίνονται κατὰ τὴν πρὸς τὰ ἔξω ᾤαν τοῦ κώδικος αἱ ὀπαὶ τῆς χαρακώσεως τοῦ κώδικος διὰ τοῦ διαβήτου ἢ τῶν λεγομένων καρκίνων. Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα πέριξ ὑφ' ὑγρασίας. Τὰ φύλλα 1—8 μικρότερα τὸ σχῆμα, γεγραμμένα τὸν αὐτὸν αἰῶνα ἄνευ διαιρέσεως εἰς δύο σελίδας μετ' ἀρχικῶν γραμμάτων ἁπλῶς ἐρυθρῶν.

Ὁ κῶδιξ στερεῖται περικαλύμματος.

4. Χαρτ. 0,33×0,22. Αἰῶνος XVI (φ. 300).

1 (φ. 1 α). Πεντηκοστάριον πλῆρες.

Ἐν φ. 181 α· Ἔτους ,ζνδ' ἰνδικτιῶνος δης ἐν μηνὶ Μαΐῳ

κθ′ (=1546) ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐξωπάσχιον διὰ χειρὸς χαμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γεωργίου τοῦ Μεσάρχου· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον· καὶ μὴ μοῦ βαρυνθῆτε· ὅτι ἀμαθὴς εἰμὶ τοῦ γράφειν: διὰ ἐξόδου τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως τοῦ κὺρ Χρυσάνθου τοῦ Μπαριότη.

2 (φ. 182 α). «Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἑξαμήναιον.»

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

3 (φ. 274 α). «Λόγος τῆς Ἀκαθίστου. Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησις δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος· ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν ταύτην, ὀνομάζουσα ⁝ »

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ῥωμαίων βασιλέως.

4 (φ. 281 β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

5 (φ. 287 β). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.»

Ἀρχ. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὼν βηβλήων ἠπάρχη του αγιου ἐνδόξου μεγαλωμάρτυρος Γεωργίου του τροπεοφόρου καὶ μή τις τολμὴ αὐτῶ αποξενὸσαι.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

5. Χαρτ. 0,315×0,21. Αἰῶνος XVI (φ. 440).

Τριῴδιον.

Ἐν φ. 439 α· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τριῳδίων χειρὶ ἐμοῦ Γεωργίου ἱερέως Λιγίζου καὶ εἰ ἀναγηνόσκοντες ευχεστε δια τον Κύριον ἐν τῇ νύσῳ Ἄνδρῳ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου Χριστοῦ παρουσίας αφνδ′ μηνὴ Φλεβ... (=1554).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἁπλῶν καὶ μικρῶν κομψῶν ἐπιτίτλων.

Ὁ κῶδιξ περὶ τὰ τελευταῖα φύλλα τιλφόβρωτος πρὸς τὰ κάτω.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

6. Βομϐ. 0,26×0,18. Αἰῶνος XIII (φ. 143).

«Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν μετὰ ταῦτα οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν πασῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἁγίων πατέρων ἐν πεντήκοντα τίτλοις διηρημένη.»

Τίτλος α΄ «Περὶ τῆς ἀμωμήτου πίστεως καὶ τοῦ θείου βαπτίσματος καὶ τῆς τῶν κανόνων αὐθεντίας καὶ τῆς ὁρισθείσης τοῖς πατριαρχείοις ἐκ τῶν κανόνων τιμῆς καὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τινὶ αὐτῶν ὑφαρπάζειν ἐπαρχίαν ἑτέρῳ προσήκουσαν ἐπὶ χειροτονίᾳ καὶ διοικήσεσιν· ἀλλὰ καὶ τὰς ὑφαρπαγείσας ἤδη τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἀνταποδίδοσθαι.» Τίτλος ν΄ «Περὶ κανόνος εὐχῶν καὶ ψαλμῳδίας καὶ ἀναγνώσεως καὶ τῆς περὶ τὰ θεῖα εὐλαβείας καὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν Κυριακῇ καὶ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς γόνατα κλίνειν τὸν προσευχόμενον καὶ περὶ τοῦ καιροῦ τοῦ Πάσχα καὶ τῶν κανονισ[θέντων] βιβλίων καὶ ὅτι οὐ δεῖ τυποῦν ἐν ἐδάφει. . .»

Ἡ Συναγωγὴ ἐξικνεῖται μέχρι τίτλου μϐ΄, μένοντος κολοβοῦ.

Ἡ Συναγωγὴ αὐτὴ ἄρχεται ἀπὸ φ. 9 ϐ. Προηγεῖται δ᾽ ἐν φ. 9 α Πρόλογος, οὗ ἡ ἀρχὴ Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι.

Προτάσσονται δὲ τοῦ Προλόγου τούτου ἴδια κεφάλαια νομοκάνονος, ὧν ἡ ἀρχὴ τοῦ α΄ (φ. 1 α) ἐξίτηλος. Τέλ. τοῦ Κεφ. α΄· ὡς πολλάκις ἤδη εἰρήκαμεν καὶ πολλάκις ἐπαναλαμϐάνειν οὐκ ὀκνηρόν· καὶ διὰ ταῦτα ὁ υἱὸς τῆς ἀγάπης αὐτοῦ οὐδεὶς ἐστιν ἕτερος, ὅτι μὴ ὁ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ γεννηθείς. Κεφ. ϐ΄ (φ. 5 ϐ) «Κατὰ τῶν τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ μὴ τῆς πατρῴας οὐσίας ἀλλὰ τῆς θελήσεως εἶναι φαμένων.» Ἀρχ. Ἔνθέν τοι, καὶ καταγέλαστος ἡ Εὐνομίου διαλεκτική. Τέλ. ἀλλὰ μᾶλλον ἐν ὁποιᾳδήποτε ὁμοιότητι μὴ μεγάλην ἀνομοιότητα κρίνειν ὅπως ἅλις ἔχειν ἐδόκει ἐδίδαξα.» Κεφ. γ΄ «Περὶ ὁμοιώσεων τῆς θείας Τριάδος· αἵτινες ἐν τῇ τοῦ νοῦ φύσει κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ γενόμεναι εὑρεθῆναι ὁπωσδήποτε ἠδυνήθησαν.» Ἀρχ. Πάντως οὖν θεὸν τὸν πατέρα καὶ θεὸν τὸν υἱὸν νοητέον. Τέλ. τοῦ κακοῦ τοῦδε ὅτι μὴ ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Περὶ τὸ κείμενον τοῦ κώδικος παρασελίδιοι σημειώσεις.

Ἴδε καὶ ἀρ. **7.**

7. Βομϐ. 0,26×0,18. Αἰῶνος XIII (φ. 134).

1 (φ. 2 α). Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Συνέχεια τοῦ ὑπ᾽ ἀρ. **6** κώδικος, ἀρχομένη ἀπὸ τριῶν στίχων, τοῦ τέλους τοῦ τίτλου μϐ΄, οὗ τελευταῖαι λέξεις· αἰτίαν καθ᾽ ἑαυτῆς

δίδωσι ῥεπουδίων ἤτοι χωρισμῶν. Ἕπονται οἱ λοιποὶ τίτλοι μγ'—ν' μετὰ καὶ τῶν ἰάμβων **Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου** πρὸς Σέλευκον.

2 (φ. 32 α). **Λέοντος πάπα** Ἐπιστολὴ δογματικὴ πρὸς Φλαβιανὸν Κωνσταντινουπόλεως.

3 (φ. 37 β). «Τί παρὰ τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Λατίνων ἀναγκαῖον γέγονε λέγεσθαι περὶ τῆς ἀφράστου Τριάδος.»

Ἀρχ. Οὕτως οὖν ἕνεκεν τοῦ περὶ τῶν ἀφράστων λέγειν.

4 (φ. 40 α). «Συνοδικὸν περιέχον ἐν ἐπιτομῇ ἁπάσας ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλων γεγονείας ὀρθοδόξους τὲ καὶ αἱρετικὰς συνόδους· ὅπου τὲ καὶ διατὶ καὶ πότε καὶ καθ' οἵας αἱρέσεις ἑκάστη τῶν ὀρθοδόξων συνηθροίσθη· καὶ τὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι διωρίσατο· ἐπὶ ποίων τὲ βασιλέων καὶ ἁγίων συνεκροτήθη πατέρων συνοπτικῶς σαφηνίζουσα.»

Ἀρχ. Σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ τῶν θεοδιδάκτων ἁγίων ἀποστόλων καὶ μυσταγωγῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀδελφῶν.

5 (φ. 62 β). «Ἐκ τοῦ ι' βιβλίου κεφάλαιον ια': περὶ μνήμης καὶ νοήσεως καὶ θελήσεως, ἐν αἷς ὁ νοῦς ἔχει ἐν ἑαυτῷ εἰκόνα τινὰ τῆς θείας Τριάδος.»

Ἀρχ. Μεταστήσαντες τοιγαροῦν πρὸς μικρὸν τὰ λοιπὰ, ἃ περὶ ἑαυτοῦ βεβαίως ὁ νοῦς φρονεῖ, τρία ταῦτα μάλιστα πάντων κατανοήσαντες ἐξετάσωμεν.

6 (φ. 64 α). «Ἐπιστολὴ **πατριάρχου** πρός τινα χώραν συστατικὴ τοῦ χειροτονηθέντος ἐπ' αὐτοῦ ἀρχιερέως.»

Τύπος τοιαύτης ἐπιστολῆς ἄνευ μνείας εἰδικῶν περιστάσεων.

7 (φ. 64 β). «Ἔνταλμα διδόμενον τοῖς χειροτονουμένοις μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις.»

Τύπος, εἰς ὃν ἕπονται καὶ ἄλλοι τύποι ἐνταλμάτων καὶ πιττακίων.

8 (φ. 68 α). «Περὶ τῶν τριῶν προςώπων τῆς μιᾶς οὐσίας.»

Ἀρχ. Τάχα τοίνυν ἁρμοδιώτερον λέγονται τρία πρόςωπα ἢ τρεῖς ὑποστάσεις.

9 (φ. 71 α). «**Ἰωάννου** χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς . . . . **τοῦ Πεδιασίμου** Περὶ γάμων.»

10 (φ. 77 β). «Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ ν' βιβλίου: πρόλογος »

Ἄρχ. Ἔφημεν ἀλλαχοῦ ταῦτα λέγεσθαι κυρίως ἐν τῇ Τριάδι διωρισμένως ἑκάστῳ.

11 (φ. 84 β). «Περὶ τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης.»

12 (φ. 91 α). «Πόνημα **Μιχαὴλ** ἀνθυπάτου καὶ κριτοῦ **τοῦ Ἀτταλειάτου.**

13 (φ. 116 β). «Ἡ περὶ τῆς ἐκκλήτου νεαρὰ λύσις τοῦ **Κομνηνοῦ** κυροῦ **Ἀλεξίου.**»

Ἄρχ. Ἀγαθόν σοι ζῆλον προσμαρτυρεῖ ἡ ὑπόμνησίς σου. Τέλ. ὡς ἂν εἴδησις πᾶσα γένηται τοῖς δικασταῖς τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ὁρισθέντων· τὸ μηνὶ Ἰαννουαρίου ἰνδικτιῶνος ζ′ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας.

Εὕρηται ἐκδεδομένον παρὰ τῷ Zachariä von Lingenthal Novellae constitutiones post Justinianum σ. 410 κ. ἑ.

14 (φ. 116 β). «Ἐκ τοῦ α^ου^ βιβλίου κεφάλαιον ιβ′: τίνι ἂν λόγῳ ὁ υἱὸς ἀγνοεῖν λέγοιτο τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἣν ὁ πατὴρ εἶδεν.»

Ἄρχ. Καὶ περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν.

15 (φ. 118 α). «Ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορες, καίσαρες, βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη εὐτυχεῖς ἔνδοξοι νικηταὶ τροπαιοῦχοι ἀεισέβαστοι αὔγουστοι.»

Ἄρχ. Τὸν μέγαν φύσει καὶ ἀληθῆ θεὸν καὶ σωτῆρα.

16 (φ. 118 β). «Κατάκρισις τεθεῖσα ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων» [**Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου**].

Ἄρχ. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων οὐδένα ποτέ.

17 (φ. 119 α). «Τεσσαρακοντάτιτλος ἔννομος χάρις
ἔνθεσμον ἔργον τῶν τριῶν ἀνακτόρων
πόνημα λαμπρὸν εὐσεβῶν βασιλέων
Βασιλείου Λέοντος καὶ **Κωνσταντίνου.**»

Ἡ ἔμμετρος αὕτη ἐπιγραφὴ τοῦ Προχείρου, μένοντος κολοβοῦ, γέγραπται ἐν τῷ κώδικι καταλογάδην.

Ἔν τε τῷ κώδικι ὑπ' ἀρ. **6** καὶ τῷ ὑπ' ἀρ. **7** τινὰ φύλλα εἶνε γεγραμμένα ὑπ' ἄλλης χειρὸς ἀραιοτέρας· ἡ δὲ συνήθης γραφὴ εἶνε λίαν πυκνή. Ἔχει δὲ καὶ ὁ κῶδιξ **7** ὡς καὶ ὁ **6** παρασελίδια σχόλια. Τὰ δ' ἐν τῷ **6** καὶ **7** κώδικι χωριστὰ κεφάλαια, ὧν ἀνεγράφησαν ἀνω-

τέρω αἱ ἐπιγραφαί, εἶνε γεγραμμένα διὰ τῆς ἀραιοτέρας χειρός. Τούτων τὰ ἐν τῷ κώδικι **6** προτασσόμενα τῆς Συναγωγῆς συσχετιστέα πρὸς τὰ τοῦ **7**, ὧν ἀνεγράφησαν αἱ ἐπιγραφαί.

8. Χαρτ. 0,29×0,18. Αἰῶνος XVI (φ. 368).

Τριῴδιον.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

Ἐν φ. 368 α σημείωμα, ἐν ᾧ γίνεται μνεία Γαλακτίου Καραμάνου, προηγουμένου. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς ἀναφέρεται, ὅτι τὸ Τριῴδιον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν Ὁδηγήτριαν λεγομένην Σπηλιώτισσαν. Ἐν τῷ αὐτῷ παραφύλλῳ· Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ Καλαματιανοῦ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ αὐτοῦ παραφύλλου ἀναγράφεται ἡ ἀφιέρωσις τῆς βίβλου παρὰ τοῦ Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ Καλαματιανοῦ εἰς τὴν Σπηλιώτισσαν τῇ κα΄ Φεβρουαρίου ᾳφϛ΄ ἡμέρα εꙻ.

9. Χαρτ. 0,27×19. Αἰῶνος XVII (φ. 66).

1 (φ. 4 α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

2 (φ. 24 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

3 (φ. 52 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

4 (φ. 65 α). Τάξεις χειροτονιῶν (κολοβαί).

Ἐν φ. 23 β· Ὑ παρούσα λοιτουργια ἡπάρχη κάμοῦ Ἰωάσαφ ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἀφιερώνο εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναχράντου δια ψυχικὴ μου σωτηρίαν ᾳχοδ΄ Μαρτίου ιβ΄.

Τὰ φ. 1—3 ἄγραφα, ὑπάρχουσι δὲ καί τινα ἄλλα ἄγραφα μετὰ τὸ φ. 66.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τριῶν ἐπιτίτλων καὶ 68 μεγάλων πολυχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων· φέρει δὲ περικάλυμμα ἐκ κυανῆς μετάξης.

10. Χαρτ. 0,24×0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 263).

1 (φ. 1 α). «Νέον ἐπιστολάριον πρώην πορτάρη **Μητροφάνους** ἐκ τῆς νήσου Ἄνδρου 1797 Ἰανουαρίου 5.»

Τύποι ἐπιστολῶν, ὧν μεταξὺ καί τινα φυλάττοντα τὴν ἰδιωτικὴν χροιὰν καὶ ἄξια μελέτης χάριν τῆς νέας ἱστορίας τῆς Ἄνδρου.

2 (φ. 216 α). «Κατάλογος τῶν ἀπὸ ἔτους πεντηκοστοῦ μέχρι τῆς σήμερον ἐπισκοπευσάντων.»

Ἀπὸ Στάχυος μέχρις Ἀντωνίου Κληματᾶ (;) (826).

Μετά τινα φύλλα ἄγραφα σημειώματα ἰδιωτικῶν λογαριασμῶν XIX αἰῶνος·

3 (φ. 260 α). Λέξεις τουρκικαὶ ἑρμηνευόμεναι δι' ἑλληνικῶν ἐν τύπῳ λεξικοῦ.

4 (φ. 262 α). Παραίτησις τοῦ πρώην Τήνου **Νείλου Καΐρη** (1802).

5 (φ. 262 β). Χρονικὰ σημειώματα ἀπὸ τοῦ 1796 μέχρι τοῦ 1808.

Ἐν φ. 1 α—3 α δυςξύμβλητοι μονοκονδυλίαι. Ἐν δὲ φ. 248 β χρονικὰ σημειώματα τοῦ γράψαντος τὸν κώδικα **Μητροφάνους** ἀπὸ 4 Μαρτίου 1797 (ἠκολούθησεν ἡ ἐπανάστασις τῆς Σμύρνης παρὰ τῶν γιανιτσάρων) μέχρι τοῦ 1807 (ἔκαμαν οἱ ρώσοι καὶ φρανζέζοι τὸν μέγαν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, ἤτοι παντοτινῆ σύμπνια νὰ φυλάτουν ἡ δύω ἡμπερτῶρη).

11. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XV (φ. 262).

Τετραευάγγελον (κολοβόν).

Κατά τινα σημείωσιν ἔν τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς καὶ ἐν φ. 262 β ὁ κῶδιξ ἀνῆκεν εἰς Ἀγαθάγγελον ἱερομόναχον ἐκ νήσου Ἄνδρου· Ἐν σημειώματι τοῦ ἐν ἀρχῇ παραφύλλου φέρεται ἡ χρονολογία αψγ'·

12. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 372).

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν φ. 371 α· Τῶ π!αρών μιναίῶν ἰπάρχι της μονής τῆς Παναχράντου ἐν τῶ Καταφ'ίγι ἐν τι Ἄντρο καὶ εἴτις τω αποξενόσι ἐξ αὐτὶς τῆς μονῆς νὰ ἐχι τὰς αρὰς τὸν πατέρων. Καθηγούμενος τῆς Παναχράντου Γερμανὸς ἱερομόναχος τω ἐπίκλι Μήνδρινός.

13. Περγ. 0,21×0,145. Αἰῶνος XI (φ. 313).

1 (φ. 22 α). Τετραευάγγελον.

Προτάσσονται τὰ φ. 1—4 Βομβ. Αἰῶνος XIII, περιέχοντα πίνακα Μηναίου, καὶ τὰ φ. 5—20 Χαρτ. Αἰῶνος XVI περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου κατὰ τὰς ἀναγνώσεις, ἀκεφάλου καὶ κολοβοῦ.

φ. 22 α «Τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.»—φ. 24 α «Ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.» — φ. 24 α «Στίχοι εἰς τοὺς δ' εὐαγγελιστὰς» τέσσαρες. — φ. 26 α Τὸ **κατὰ Ματθαῖον** εὐαγγέλιον.» — φ. 67 β «Τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.» — φ. 69, α Τὸ **κατὰ Μάρκον** εὐαγγέλιον. — φ. 90 β

«Τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.» — φ. 92 α Τὸ **κατὰ Λουκᾶν** εὐαγγέλιον. — φ. 134 β «Τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.» — φ. 135 α Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. — φ. 137 α Τὸ **κατὰ Ἰωάννην** εὐαγγέλιον. — φ. 165 α «Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν τε ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν.» — φ. 165 β «Δήλωσις ἀκριβὴς τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ τε ἀποστόλου καὶ τοῦ εὐαγγελίου.» — φ. 168 β Συναξάριον τῶν ιβ' μηνῶν.

Τὰ φ. 24 β, 25 α, 68 β, 135 β καὶ 136 α ἄγραφα. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κώδικος κοσμεῖται ὑπὸ ἀκόμψου ἐπιτίτλου πρὸ ἑκάστου τῶν εὐαγγελιστῶν, πρὸς δὲ τούτοις ἐν μὲν φ. 25 β ὑπὸ εἰκόνος οὐκ ἀτέχνου τοῦ ἀποστόλου Ματθαίου γράφοντος τὸ εὐαγγέλιον, ἐν δὲ φ. 136 β ὑπὸ εἰκόνος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Προχόρου. Εἶνε δὲ τῆς δευτέρας ταύτης εἰκόνος ἀρίστη ἡ διατήρησις, ἰδίως τοῦ χρυσοῦ βάθους, πλὴν τοῦ προσώπου τοῦ Ἰωάννου, ἐφθαρμένου κατὰ τὸ ἥμισυ, καὶ τῶν περὶ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Προχόρου.

2 (φ. 172 α). Πράξεις Ἀποστόλων.
3 (φ. 210 β). **Ἰακώβου** ἐπιστολή.
4 (φ. 214 β). **Πέτρου** Ἐπιστολαί.
5 (φ. 221 α). **Ἰωάννου** Καθολικὴ ἐπιστολή.
6 (φ. 227 α). **Παύλου** ἐπιστολαί.
7 (φ. 315 α). **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου** Ἀποκάλυψις.

Τῶν πλείστων ἐπιστολῶν προηγοῦνται αἱ ὑποθέσεις.
Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων χρυσῶν.

14. Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 195).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 194 α· Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐγράφει ἐπὶ ἔτους ,ζρογ' (=1665) χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομοναχων καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ οἰκτροῦ· καὶ εἴ τι σφαλερὸν εὕρητε διορθώσαντες σύγνωτε ὅτι ἀνθρώπινόν ἐστι τὸ σφάλλειν: — Ὑπάρχει δὲ κτῆμα τοῦ κυροῦ Γιοβάνι. Ἐν φ. 194 β κατὰ σημείωμα νεώτερον ἀνορθόγραφον ὁ κῶδιξ ἀφιερώθη εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναχράντου ὑπὸ Ἀποστόλη ἱερέως ἐκ κώμης Δράκιας ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Δημητριάδων.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

15. Χαρτ. 0,215×0,165. Αἰῶνος XVIII (σ. 511 παλαιᾶς ἀριθμήσεως).

Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ Ἐπιστολαί.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ σημείωμα, καθ' ὃ ὁ **κῶδιξ** ἀνῆκεν εἰς Μελέτιον ἱερομόναχον Ἄνδριον καὶ προεστὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Γαλατᾶ.

Τῆς σ. 1 προτάσσονται τρία φύλλα ἀσελίδωτα, περιέχοντα τὸν πίνακα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ζωναρᾶ.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

16. Χαρτ. 0,20×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 258).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Ἐν φ. 258 β σημείωμα δι' ἀλφαβήτου κρυπτογραφικοῦ τῆς σολωμονικῆς τοῦ λεγομένου «φηλτᾶς». Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ,αφκβ' ἐν μινὶ Ἰουλιου ιζ' (=1522) ἔλαβε τέλος. Ἐν δὲ φ. 258 α· δόξα σοι ὦ Θεὸς ὁ ἐλευθερώσας με τῆσδε τῆς βίβλου· τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον καὶ ἐμοῦ τοῦ γράψαντος οἰτροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἰωσὴφ τάχα καὶ ἀναγνώστου....

Ὁ κῶδιξ εἶνε οἰκτρῶς διαβεβρωμένος ὑπὸ τιλφῶν.

17. Χαρτ. 0,20×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 177).

Νομοκάνων.

Ἀκέφαλος **καὶ** κολοβός. Προτάσσεται πίναξ ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ κεφ. ρκβ' «Περὶ τῶν βασταζόντων φυλακτά». Κεφ. ρκγ' «Περὶ τῶν βδελυσσομένων τοὺς γάμους καὶ τὰ ἑξῆς», ρκδ' «Περὶ βιβλίων γνησίων καὶ νόθων» . . . σξζ' «Περὶ γυναικὸς ἐὰν μοιχευθῇ καὶ τῆς τὸ ἀποδείξῃ».

Ὅ τε πίναξ **καὶ** αὐτὸς ὁ νομοκάνων εἶνε τεταγμένοι κατ' ἀλφάβητον. Ἄρχεται δ' ὁ νομοκάνων ἀπὸ φ. 7 α διὰ κεφ. α' «Περὶ τοῦ τίς γίνεται ἐπίσκοπος καὶ τίς οὐ γίνεται». Κεφ. β' «Περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων», κεφ. γ' «Περὶ ψήφου τῶν ἐπισκόπων καὶ ποίων νὰ γίνεται καὶ πόσων.» Συμφωνεῖ δὲ ὁ πίναξ πρὸς τὸν νομοκάνονα, μεθ' ὃν ἐν φ. 167 α «Ἐπιστολὴ προεστῶτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικὸν καὶ σοφόν» (κολοβή).

Ὁ κῶδιξ στερεῖται περικαλύμματος.

18. Χαρτ. **0,18×0,14**. Αἰῶνος XVIII (σ. 874 παλαιᾶς ἀριθμήσεως).

«Βίβλος λεγόμενον περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων».

Μετὰ τὴν ἐν τῷ παραφύλλῳ ἐπιγραφὴν ταύτην ἐν φ. 1 α «Μέρος τρίτον τῆς φυσιολογίας, φυσιολογία μερικὴ περὶ τοῦ ἐμψύχου σόματος.» Ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις σχέδια διὰ μέλανος ἐκ τῆς ἀνθρωπολογίας. Κῶδιξ κακῶς γεγραμμένος.

19. Χαρτ. 0,18×0,12. Αἰῶνος XVI (φ. 141).

1 (φ. 1 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λειτουργία.

Ἐν φ. 43 β· Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἔτει ζοβ´ ἰνδικτιῶνος ζ´ (=1564).

2 (φ. 44 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λειτουργία.

Ἐν φ. 93 β· Τέλος, ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου: + ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρός: +

3 (φ. 94 α). Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν φ. 118 α· Τέλος τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων: ,ζοβ´ ἰνδικτιῶνος ζ´ (=1564). Ἐν δὲ φ. 119 α σημείωμα ἀνορθόγραφον περὶ τοῦ ἐν ἔτει ᾳχογ´ Ἰουνίου ιθ´ θανάτου τοῦ μακαρίτου Παπαμανθέου.

4 (φ. 120 α). Τάξεις χειροτονιῶν.

Ὕπερθεν τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ἡ ἐπιγραφὴ «Τακτικόν.»

20. Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVII (φ. 154).

Νομοκάνων.

Κεφ. σκς´, ὧν α´ «Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι», σκς´ «Περὶ τοῦ ἐκτέμῶν τα δένδρα καὶ ἀμπελῶνας.»

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα φύλλα κατέχονται ὑπὸ τοῦ πίνακος, ὁ δὲ νομοκάνων αὐτὸς ἄρχεται ἐν φ. 14 α διὰ τῆς «Νουθεσια εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφαλια.»

Ἀπὸ φ. 143 κ. ἑ. δι᾽ ἄλλης χειρὸς συμπληρωτικὰ περὶ ἐξομολογήσεως.

21. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 79).

«**Συμεῶν τοῦ λογοθέτου καὶ μεταφραστοῦ** Ἐξομολογητική.»

Εὐχολόγιον κολοβόν.

22. Χαρτ. 0,145×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 211).

1 (φ. 1 α). Μηνολόγιον, ἀρχόμενον ἀπὸ Σεπτεμβρίου.

2 (φ. 71 α). Ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου.

3 (φ. 120 α). «Ἱστορίαι περὶ τῆς συντελίας τῶν Ἱεροσωλύμων καὶ ἁλόσεως τῶν Ἰουδαίων καὶ περι κηρύξεως τῶν Ἀποστόλων.»

Ἀρχ. Ἅπαν μὲν τὸν παντων περι τῶν εὐαγγελικὸν (κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος εὐαγγελικῶν) ῥητῶν.

4 (φ. 129 α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Εἰς Μεταμόρφωσιν.

5 (φ. 146 β). Λόγος εἰς τὸ «Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ.»

6 (φ. 168 α). **Συμεὼν Θεσσαλονίκης** Εἰς τὴν μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

7 (φ. 199 β). Συνταγαὶ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

8 (φ. 200 α). Πίναξ διπλοκατηχουμένων.

9 (φ. 202 α). Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντας.

10 (φ. 203 α). Εὐχὴ ἐγκωμιαστικὴ εἰς Θεοτόκον.

11 (φ. 210 β). Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχρῶν λογισμῶν (κολοβή).

23. Χαρτ. 0,18×0,11. Αἰῶνος XIX (φ. 160).

«Εἱρμολόγιον καλοφωνικόν.»

Ἐν φ. 158 α· Ἐν ἔτη 1829 Μαΐου 19 ἡμέρᾳ σαββάτῳ διὰ χειρὸς Σάββα Γεωργίου Κασσανιότη. Ἐν δὲ φ. 159 α σημείωσις, καθ' ἣν ὁ κῶδιξ ἀνῆκεν εἰς Μακάριον ἱεροδιάκονον τὸν ἐξ Ἄνδρου.

24. Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 123).

1 (φ. 1 α). Εὐχολόγιον.

2 (φ. 48 α). **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου** Διήγησις.

3 (φ. 73 α). Βίος καὶ πολιτεία «τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ εὑρεθέντος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου.»

4 (φ. 110 α). «Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας κοιμηθέντος δὲ ἐν ἔτει ͵ζριδ' Ὀκτωβρίου ς'» (κολοβή).

25. Χαρτ. 0,208×0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 15).

1 (φ. 1 α). «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου.»

2 (φ. 5 α). «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου.»
3 (φ. 10 α). «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου.»
Ἐν φ. 15 β σημείωμα δι' ἄλλης χειρὸς ἀνορθογράφου, καθ' ὃ ὁ κῶδιξ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἄνδρου Ἰάκωβον, ἄνευ χρονολογίας.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ἄγραφα.
Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἓξ μεγάλων πολυχρώμων καλλιτεχνικωτάτων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τεσσάρων κομψοτάτων ἐπιτίτλων. Τὸ δὲ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ὑπὸ κιτρίνης μετάξης.

Γ΄

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΘΙΟΥ

1. Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII (σ. σιδ΄ παλαιᾶς ἀριθμήσεως).

«**Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ ἢ Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ** Ἀποκρίσεις εἰς ἐρωτήσεις τινῶν, καὶ ἀπορίας.»

Ἐν σ. α΄ Πρώτη ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ τοῖς ἀρχαίοις ἱστόρηται, τὴν γλαῦκα τὸ ὄρνεον. Ἕπεται ἐν σ. ζ΄ ἡ ἐπιστολὴ Ἐμμανουὴλ Κομνηνῷ «Εἰ χρὴ προςέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι πρὸς καιρὸν εἶχε τὸ σῶμα ὁ Ἀδάμ.» Τελευταῖον κεφάλαιον ἐν σ. ση΄· «Τὸ ἀπολογιτικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, κυρίου Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθεῖσαν πρός τινα μοναχὸν ἐπιμεμψάμενον οὐ μικρῶς αὐτῷ διά γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μάθημα, καὶ φιλονεικοῦσαν τὸ τοιοῦτον μάθημα συστῆσαι, φυσικαῖς καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι.» Τέλ. (κολ.) ἅτε Κρόνου μέσος καὶ Ἄρεως κείμενος, τὶ χρὴ καὶ λέγειν εἴ γε καὶ κατ᾽ αὐτὴν οὐκ ἀσφαλῶς.

Τῆς σ. α΄ προηγοῦνται τρία φύλλα ἀσελίδωτα. Ἐν τῷ ἀμέσως προηγουμένῳ τῆς σ. α΄ φύλλῳ «Πίναξ τῆς βίβλου ταύτης», ἐν ᾗ κεφ. α΄ «Ὅτι οὐκ ἔννομον τοῖς ἐν πορνείᾳ ἢ μοιχείᾳ ζῶσι συγκαταβαίνειν εὐθέως», κεφ. β΄ «Ὁποῖον εἶχε τὸ σῶμα ὁ Ἀδὰμ κατ᾽ ἀρχάς, καὶ εἰ ἐν φυσικοῖς ὑπέκειτο πάθεσι πρὸ τῆς παραβάσεως. . .» Κεφ. τελευταῖον «Εἰ φθαρτόν ἐστιν ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ μετάληψις, εἴτε ἄφθαρτος.»

Ὁ κῶδιξ περικαλύπτεται ὑπὸ φύλλου περγαμηνῆς ἀγράφου.

Φέρει καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἀριθμὸν Βεργῆ 177, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ Λουκίσα ἀρ. 104.

2. Χαρτ. 0,19×0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 228).

1 (φ. 18 β). Νομοκάνων **Ματθαίου Βλαστάρεως** κατὰ στοιχεῖον.

῾Ο κῶδιξ ἄρχεται ἐν φ. 1 α ἀπὸ Προοιμίου ἀκεφάλου περὶ τῶν συνόδων διὰ τῶν λέξεων· . . . ἀλλ' ἑαυτοῖς τὸν τῆς μετανοίας λιμένα τῇ ἀπειθείᾳ προςχώσαντας, παντὸς βασιλέως αὐθεντικώτερον μετιόντες. Ἐν δὲ φ. 13 α Πίναξ τοῦ Νομοκάνονος καὶ ἐν φ. 17 α «Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.» Ἄρχ. Τὰς τῶν ἱερῶν τοίνυν ὑποθέσεις κανόνων κατὰ στοιχεῖον διελεῖν δοκιμάσαντες. Αὐτὸς δ' ὁ Νομοκάνων ἄρχεται ἐν φ. 18 β· «Ἀρχὴ τοῦ **α** στοιχείου. Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὴν ἄμωμον πίστιν.»

2 (φ. 207 α) «Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς τοῦ θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας.»

3 (φ. 207 β). **Φωτίου** «Ἀγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς συλλεγεῖσαι ἔκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν, περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἑτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.»

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἐρώτησις α' «Ἐν ποίοις φαίνονται οἱ Ῥωμαῖοι πεπραχότες παραλόγως.»

4 (φ. 212 α). «Τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Ἀντιοχείας Πέτρου** Ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Γρανδέσης ἤτοι Ἀκυληίας περὶ τοῦ μὴ εἶναι δυνατὸν ὡς μηδὲ ἀκουσθέντος ποτέ, τὸ ὀνομάζεσθαι πατριάρχην τὸν τοιοῦτον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Βενετίας, καὶ περὶ τῶν να . . . .»

5 (φ. 216 α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ διακόνου· καὶ **Βασιλικοῦ Πέτρου·** περὶ τοῦ σιγιλίου· πρὸς τὸν Ἀργυρὸν **δουκὸς Ἰταλίας.**»

6 (φ. 218 α). «Περὶ τοῦ ἁγίου συμβόλου καὶ τοῦ καγκελαρίου.»

7 (φ. 219 α). «Περὶ τῶν ιβ' κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ τοῦ δυςσεβοῦς Ἀργυροῦ.»

8 (φ. 219 β). «Τῆς ϛ^ης^ συνόδου.»

9 (φ. 220 β). «**Τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**»

10 (φ. ϗϗ0 β). «Περὶ τῆς προςθήκης τοῦ ἁγίου συμβόλου.»

11 (φ. 221 α). «Περὶ τῶν αἱμομιξιῶν.»

12 (φ. 222 β). Περὶ τῶν ἀζύμων.

Ἄρχ. Ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος, ὦ θεῖα καὶ ἱερὰ κεφαλή. Τέλ. (κολ.)· τοιοῦτον γὰρ τὸ ἄζυμον ὥςπερ ψυχῆς τῆς πρὸ ζύμης λειπόμενον· εἰ δὲ τὸ ἄζυμον ἄψυχον . . . . .

Ὁ κῶδιξ γέγραπται διὰ γραμμάτων πυκνοτάτων. Τὰ φ. 128—134 νεώτερα, τοῦ XVIII αἰῶνος.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

Φέρει καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἀριθμὸν Βεργῆ 182, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ ἀριθμὸν Λουκίσα ἀρ. 102.

3. Χαρτ. 0,23×0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 299).

1 (φ. 1 α). Ἐξηγήσεις ἐπιστολῶν **Συνεσίου** παρὰ **Δανιὴλ** μοναχοῦ **Κεραμέως τοῦ Πατμίου.**

Ἐν φ. 154 α· Ὑπάρχουσιν αἱ ἐπιστολαὶ Δανιὴλ ἱεροδιακόνου. Ἐγράφησαν ἐν τῇ κατὰ Πάτμῳ σχολῇ αψηθʹ (=1797).

2 (φ. 155 α). [**Δημοσθένους**] «Λόγος ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας.»

3 (φ. 211 α). «Λόγος **Λιβανίου** πρεσβευτικὸς βος πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. Ὀδυσσεύς.»

Ἐξήγησις ψυχαγωγική.

4 (φ. 230 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Μελέτη γη Ἔχων τις γυναῖκα καὶ τὰ ἑξῆς.»

Ψυχαγωγικὴ ἐξήγησις.

5 (φ. 243 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἀποκηρυττόμενος ἀνῆλθε τὶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἑξῆς.»

Ψυχαγωγικὴ ἐξήγησις, μένουσ' ἀτελής.

6 (φ. 244 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Ἐπιστολαί.

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως λειπούσης πολλαχοῦ. Ἐν τέλει δὲ καί τινες ἐπιστολαὶ **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** πρὸς τὸν Γρηγόριον.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος· Νικολάου Κυδωνιάτου Ἰωαννιάδου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Λέσβου ὁρμομένου· αψηςϙ Ἰαννουαρίου ιαʹ (=1796).

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

Φέρει καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἀριθμὸν Βεργῆ 46, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ Λουκίσα ἀρ. 105.

4. Χαρτ. 0,225×0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 262).

«Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυροῦ **Γεωργίου Κορεσίου τοῦ Χίου** Περὶ εὐαγγελικῶν ἐξηγήσεων.»

Ἄρχεται ἀπὸ φ. 9 α. Προτάσσεται δ' ἐν τοῖς φ. 1 α—8 β Πίναξ λεπτομερής.

Στάχωσις ἐκ χαρτονίου.
Φέρει καὶ ἀριθμὸν ἔμπροσθεν Λουκίσα 100, Βεργῆ ἐπὶ τῆς ῥάχεως 40.

5. Χαρτ. 0,24×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 143).

1 (φ. 1 α). Ἀριθμητικὴ (ἀκέφαλος).

Τέλ. ἀλλ' οἶμαι περὶ τούτων ἀχρήστων νῦν οὐσῶν, μάλιστα δὲ τῆς 6ας: δίκαιον εἶναι ἐν τῇ περὶ τῆς ἄλγεβρας πραγματείας διελθεῖν.

Τοῦ φ. 1 α ἐσχισμένον τὸ ἄνω μέρος.

2 (φ. 26 α). Γεωμετρία μετὰ σχημάτων (κολοβή).

Ἄρχ. Ὁρισμοί· αος. Σημεῖον ἐστὶ οὗ μέρος οὐδέν.

Στάχωσις βυρσίνη ἄνευ ξύλου.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Λουκίσα 109.

6. Χαρτ. 0,205×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 123).

1 (φ. 1 α). Ἀνεπίγραφος διήγησις περὶ τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ.

Ἄρχ. Οὗτος ὁ ὅσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ἰωσηφ ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιφήμου νήσου Κρήτης ἀπο ἕνα χωριον Κεράμων καλούμενον.

Γέγραπται χειρὶ νεωτέρᾳ.

2 (φ. 5 α). Διήγησις περὶ τοῦ ὁσίου Ἰωσὴφ (ἀκέφαλος).

Ἄρχ. . . . πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφήν· προσέτι δὲ καὶ τῇ καλλιγραφίᾳ σχολάζων, ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ μεγάλως ηὐφραίνοντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν· ἐπεὶ δὲ καὶ μετ' ὀλίγον οἱ αὐτοῦ γεννήτορες τὸ πέρας τοῦ βίου ἐδέξαντο (κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος δεξάμενος), αὐτὸς τῆς οὐσίας αὐτοῦ κληρονόμος γίνεται. Τέλ. χρόνου δὲ παρελθόντος, ἐπειδὴ ἦλθε τὸ ἀσεβέστατον γένος τῶν Ἀγαρηνῶν, πέρνοντες αὐτὸ τὸ σεβάσμιον λείψανον οἱ συγγενεῖά του, ἤγαγον αὐτὸ ἐν τῇ περιφήμῳ νήσῳ τῆς Ζακίνθου, κᾀκεῖ θαύμασί τε καὶ σημείοις δοξάζει, αὐτὸ ὁ δοξάζων τοὺς δούλους του· φυλάττων καὶ αὐτὸ τὸ σεβάσμιον λείψανον σῶον καὶ ἀκέραιον, ὡς οὐδὲ ὅμοιον αὐτῷ δὲν εὑρίσκεται· καὶ τὸ περισσότερον ὁποῦ ἠθέλησεν ὁ θεὸς νὰ σβυσθοῦν καὶ ὅλα τὰ κρυφὰ μέλη, ὁποῦ κᾂν σημεῖον δὲν φαίνεται, εἰς σημεῖον τῆς αὐτοῦ καθαρότητος· καθὼς ὀφθαλμοῖς ἰδίοις ἴδαμεν, καὶ ἐλθόντες αὐτὸ ἠσπασάμεθα. Ταῖς αὐτοῦ

ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

3 (φ. 8 β). Κατάλογος ὁσίων.

Ἀρχ. Παῦλος ὁ ἐν τῷ Λάτρῳ
Χριστόδουλος ὁ ἐν Πάτμῳ
Λάζαρος ὁ στυλίτης ἐν Γαλησίῳ ὄρει.

Τέλ. Ἰωάννης Βλαδίμηρος βασιλεὺς Βουλγάρων ἐν Δαλματίᾳ διατελῶν.

Γέγραπται τῇ νεωτέρᾳ χειρὶ τῇ γραψάσῃ καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 1.

4 (φ. 10 α). **Πέτρου Κλαρκίου** Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐγένιον τὸν Βούλγαριν καὶ **Εὐγενίου Βουλγάρεως** Ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον Κλάρκιον περὶ τῶν μετὰ τὸ σχίσμα ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ θαυμάτων.

Ἐξεδόθη τύποις ἐν Ἀθήναις τῷ 1844.

Τὰ φ. 1—4 τοῦ κώδικος νεώτερα.

Πολλαχοῦ τοῦ κώδικος διορθώσεις εἴτ' ἐπὶ διαξεσμάτων εἴτ' ἐπὶ μικρῶν χαρτίων ἐπικεκολλημένων.

Τὸ περικάλυμμα ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Λουκίσα 101.

7. Χαρτ. 0,20×0,15. Αἰῶνος XVIII (σ. 767 παλαιᾶς ἀριθμήσεως).

1 (σ. 1). Βίος Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου ὑπὸ **Καλλίστου Κωνσταντινουπόλεως.**

2 (σ. 48). Βίος Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου «πόνημα **Θεοφάνους τοῦ Περιθεωρίου** καὶ προηγουμένου τοῦ Βατοπεδίου.»

3 (σ. 125). Βίος Λεοντίου Ἱεροσολύμων «συγγραφεὶς παρὰ **Θεοδοσίου μοναχοῦ τοῦ Κωνσταντινοπολίτου.**»

Ἀρχ. Οὐχ ὅτι τὸ τῆς ἀρετῆς χρῆμα τοῖς πολλοῖς δυσκατόρθωτον.

4 (σ. 231). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος καὶ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὰ ὅρια τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων, καὶ θείας θεωρίας κατατρυφήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου.»

Ἀρχ. Καὶ νὰ λαλῶ βούλομαι, καὶ πάλιν νὰ σιωπῶ ἀναγκάζομαι.

5 (σ. 365). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου τοῦ μεγάλου, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ.**»

Ἄρχ. Ὥςπερ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καίπερ ὄντα λυόμενα, διὰ μικρᾶς ἡδονῆς οἶδεν τοὺς θελγομένους αὐτοῖς ἐφελκύσαι πρὸς ἔρωτα.

6 (σ. 457). **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου** Κατηχήσεις «νεωστὶ μεταγλωττισθεῖσαι εἰς ἁπλουστέραν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ **ὁσιωτάτου** καὶ λογιωτάτου **ἐν μοναχοῖς** κυρίου κῦρ **Ματθαίου τοῦ ἐκ πόλεως Γάνου καὶ Χώρας.**»

Τῶν Βίων μόνος ὁ ὑπ' ἀρ. 4 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ἀπὸ σ. 53 κ. ἑ. ὑπὸ δευτέρας χειρὸς διὰ γραφῆς ἀραιοτέρας. Ὑπὸ τῆς πρώτης δὲ χειρὸς ἐγράφη πλὴν τῶν μέχρι τῆς σ. 53 τὸ ὑπ' ἀρ. 3. Τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 6 ἐγράφη ἐν μέρει ὑπὸ τρίτης χειρός.

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 181, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ Λουκίσα εἶνε καταγεγραμμένος ὑπ' ἀρ. 103.

8. Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XVIII (φ. 45).

1 (φ. 2 α). «Δεκεμβρίου ιε' Μνήμη ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.»

Ἄρχ. Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες πάντες τιμήσωμεν τὸν μέγαν ἱεράρχην καὶ μάρτυρα.

2 (φ. 10 α). «Φεβρουαρίου ι' ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους εἰς τὸν ἑσπερινόν.»

3 (φ. 13 β). «Δεκεμβρίου ιε' τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου ἐν τῷ ἑσπερινῷ.»

4 (φ. 14 β). «Ὀκτωβρίου κ' τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος εἰς τὸν ἑσπερινόν.»

Ἐν. φ. 22 α· 1738 μηνὴ Νοεμβρίου 2 Γρηγόριος ἱερομόναχος ἔγραψα.

5 (φ. 22 α). «Δεκεμβρίου ιε' ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου βίος καὶ πολιτεία.»

Ἄρχ. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ εἰδωλολάτρου Ἀνδριανοῦ ἦτον καὶ ὁ θαυμάσιος Ἐλευθέριος.

6 (φ. 26 α). Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους βίος καὶ πολιτεία.

Ἄρχ. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσεβοῦς Σεβήρου ἦτον εἰς τὴν Ἀσίαν ἕνας ἡγεμῶν.

7 (φ. 30 α). «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα τοῦ βασιλέως κύρου **Θεοδόρου Δοῦκα τοῦ Λασκαρέως.»**

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

8 (φ. 39 α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

9 (φ. 43 β). Πίνακες πρὸς εὕρεσιν τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν διὰ τοῦ διαγράμματος τῶν δακτύλων τῆς χειρός.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ μετὰ τοῦ περικαλύμματος ἀνάξια λόγου οἰκογενειακὰ σημειώματα τῶν ἐτῶν 1719—1740. Ἐν φ. 1 α, μείναντι ἀγράφῳ, μονοκονδυλικῶς Νικόλαος Καμένος καὶ Γεώργιος Κούμουλας γράφω. Ἐν φ. 45 μονοκονδυλικῶς· Ἀγαθάγγελος ἱερομόναχος.

Στάχωσις βυρσίνη ἄνευ ξύλου.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 192, Λουκίσα 108.

9. Χαρτ. 0,23×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 73).

«Προδιοίκησις εἰς τὴν λογικὴν πρὸς τοὺς ἀρχαρίους καὶ πάντη ἀπείρους ἰδιωτικῇ φράσει συντεθειμένη.»

Ἀρχ. Ἐπειδὴ καὶ ἐστάθη συνήθεια ἀνάμεσα εἰς ἐκείνους ὅλους ὁποῦ μέλλουν νὰ παραδώσουν καμίαν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν νὰ προλέγουν τινὰ προτύτερα.

Ἐν τῷ πρὸ τοῦ φ. 1 παραφύλλῳ· 1819 φευρουαρίου 12 καὶ τόδὲ ἐμοῦ τοῦ ἐξ άνδρου Δανιήλ.

Στάχωσις βυρσίνη ἄνευ ξύλου.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 70, Λουκίσα 106.

10. Χαρτ. 0,20×0,157. Αἰῶνος XVIII (φ. 481).

Κῶδιξ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς μετὰ σημείων μελανῶν καὶ ἐρυθρῶν. Πολλὰ τῶν μελῶν φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ μελῳδοῦ.

Στάχωσις ἐκ ξύλου περικαλυπτομένου ὑπὸ καφέχρου βύρσης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων. Καὶ ἔμπροσθεν μὲν φέρεται ἐπιτετυπωμένος Χριστὸς ὄρθιος, ὄπισθεν δὲ Θεοτόκος βρεφοκρατοῦσα ὀρθία. Περὶ δὲ τὰς ἐπιτετυπωμένας χρυσᾶς εἰκόνας χρυσῆ φῶα.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 82, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ Λουκίσα εἶνε καταγεγραμμένος ὑπ' ἀρ. 107.

11. Χαρτ. 0,32×0,22. Αἰῶνος XVIII (σ. 1132).

Ἐπιτομὴ ἱερῶν κανόνων.

Ἄρχεται ἀπὸ σ. 7. Προηγεῖται ἐν σ. 1 κ. ἑ. «Εἰς τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἱερῶν κανόνων προοίμιον», οὗ ἡ ἀρχή· Τὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ἤνθησε μὲν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος, ἐπλατύνθη δ' ἔπειτα κατὰ διαφόρους τοπικάς τε καὶ οἰκουμενικὰς συνελεύσεις θεοφόρων ἀνδρῶν, καὶ ἰδίᾳ δὲ κατά τινας τῶν, ὡς ἂν εἴποι Παῦλος, ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐσχηκότων φωστήρων. Κατωτέρω δ' ἐν τῷ Προοιμίῳ· Τούτων δὴ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπιτομήν τινα τήνδε, πνευματικῶν πατέρων ἐμοὶ σεβασμιώτατε, ἀμφιλαφῆ τε καὶ μακρῷ τῆς περιφερομένης Ἀρμενοπούλου τε καὶ Ἀριστηνοῦ ἀκριβεστέραν συνερανισάμενοι, κατὰ τὴν σὴν ἀξίωσιν συνετάξαμεν, τὴν μὲν τῶν ταυτοδυνάμων κανόνων ταυτολογίαν τὸν ἐνόντα τρόπον ἐκκλίναντες, τὴν δὲ τῶν ἑτεροειδῶν προσώπων ταυτοπάθειαν ἐν γένει περιλαβόντες, ὡς εἶναι τῆς προκειμένης ἐπιτομῆς τὴν διαθεσιν φυσικῶς πως ἀπὸ τῶν καθόλου τε καὶ ἁπλῶν ἐπὶ τὰ σύνθετα προϊοῦσαν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα, τοῦ καθόλου ἔστιν οὗ ἐπιτοπολὺ οὐχ ἁπλῶς εἰλημμένου.

Ἐν σ. 1114· ὅλον τὸ βιβλίον μὲ τὰς ἐπιφυλλίδας αὐτοῦ φύλλα γεγραμμένα ἑξακόσια εἴκοσι.

Τῶν 1132 σελίδων τοῦ κώδικος αἱ 1120 φέρουσι παλαιὰν ἀρίθμησιν, αἱ δὲ παρ' ἐμοῦ ἀριθμηθεῖσαι λοιπαὶ εἶνε μικροτέρου σχήματος. Ἅπασαι δ' αἱ σελίδες εἶνε ἠριθμημέναι κατὰ πέντε στίχους, ἑκάστη δ' αὐτῶν φέρει ἰδίαν ἐπιγραφήν.

Πολλαχοῦ τοῦ κώδικος διασβέσματα καὶ προσθῆκαι ἐπὶ χάρτου μικροτέρου τὸ σχῆμα (αἱ ἐπιφυλλίδες τῆς ἐν σ. 1114 σημειώσεως). Ταῦτα δ' ἐνδεικνύουσιν, ὅτι ὁ κῶδιξ εἶνε τὸ πρωτότυπον τοῦ συγγραφέως.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 6, ἐν δὲ τῷ εὑρετηρίῳ Λουκίσα φέρεται καταγραμμένος ὑπ' ἀρ. 99.

12. Χαρτ. 0,31×0,21. Αἰῶνος XV—XVI (φ. 510).

1 (φ. 29 α). **Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως** Νομοκάνων.

Προτάσσεται α' Προοίμιον Νομοκάνονος (ἀκέφ.). Ἀρχ. . . . τῆς ζητήσεως οὔσης· ἀλλ' ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὁρισθέντων ταῖς προλαβούσαις συνόδοις· ἢ πρὸς καθαίρεσιν τῶν ἀπ' ἐναντίας αὐτοῖς τολμησάντων ἱέναι. Τέλ.

ὑπομνηστέον δὲ καὶ τῶν βασιλέων καθ' οὓς οἱ ὑπηρέται τῶν θείων τουτωνὶ κανόνων ἐξέλαμψαν· οὕτω γὰρ ἂν ὁ λόγος εὐσύναπτος εἴη. Ἕπονται δὲ μετὰ τὸ Προοίμιον α' «Περὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἀρχ. Πρῶτοι τοίνυν οἱ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα κανόνες. β' «Περὶ τῆς ἐν Καρχηδόνι συνόδου.» Ἀρχ. Τῶν γε μὴν οἰκουμενικῶν ἁπασῶν τε καὶ τοπικῶν ἡ ἐν Καρχηδόνι σύνοδος ἀρχαιότερον ἱστόρηται. γ' «Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας πρώτης συνόδου.» . . . . κ' «Περὶ τῆς περὶ τὸν Φώτιον συνόδου.» Μετὰ δὲ ταῦτα ἄνευ νέας ἐπιγραφῆς «Ἔτι καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων, πόθεν ἔσχων τὴν ἀρχὴν καὶ ὅπως συνέστησαν.» Ἀρχ. Οὐδὲν δὲ οἷον καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων βραχέα διαλαβεῖν. Τέλ. δεῖ δὲ ἆρα καὶ τὰ κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ἐπὶ πίνακι γραφῇ δοῦναι. Μεθ' ὃ «Ζήτει περὶ νόμων, καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ μ̅ στοιχείου. Ἡ παλαιὰ δεκάλογος ἐκ τοῦ Λευϊτικοῦ.» Μετὰ δὲ τὸν Δεκάλογον **«Τοῦ ἁγίου Μαξίμου»** βραχέα. Ἀρχ. Τρεῖς ἀποκαταστάσεις οἶδεν ἡ ἐκκλησία. Τέλ. τὸν δημιουργὸν ἀναίτιον τῆς ἁμαρτίας.

Ἀπὸ δὲ φ. 21 α Πίναξ τοῦ Νομοκάνονος τοῦ Βλαστάρεως, φέρων καταλογάδην τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε

«Ματθαῖος οἰκτρὸς ἐν μονασταῖς καὶ θύτης
πίνακα τούτων ὠργάνωσε κανόνων.»

Ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον τούτῳ πίνακι κεφ. α' ἐν τῷ Α «Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὴν ἀμώμητον ταυτηνὶ τῶν Χριστιανῶν πίστιν. . .» Τελευταῖον δὲ καὶ μόνον κεφάλαιον τοῦ Ω «Τίνας δεῖ ὠράριον φορεῖν.»

2 (φ. 304 α). «Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια. Οἰκτροῦ μοναστῶν ταῦτα **Ματθαίου θύτου»** [**Βλαστάρεως**].

3 (φ. 304 β). «Τὰ βασιλικὰ ὀφφίκια.»

4 (φ. 306 β). «Αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ τῷ πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.»

Ἕπονται αἱ ἀρχιεπισκοπαί.

5 (φ. 307 β). «Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν.»

6 (φ. 310 α). Κανονικὸν τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.**

Προτάσσεται πίναξ τῶν τε κεφαλαίων τοῦ Κανονικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κατωτέρω ἀναφερομένων, φέρων ἐπιγραφὴν τήνδε·

«Σκόπει πίνακι βιβλίου τοῦ δευτέρου.»

7 (φ. 319 β). **Νικήτα Ἡρακλείας** Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον.

8 (φ. 320 α). **Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ** Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ διατάξεων.

9 (φ. 324 β). **Ἰωάννου Κίτρους** Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων πρὸς τὸν Δυρραχίου Καβάσιλαν.

10 (φ. 331 β). «Τοῦ **ἁγίου Κυρίλλου** τὰ κατὰ Νεστορίου γενόμενα παρὰ τῆς τρίτης συνόδου κεφάλαια ιβ'».

11 (φ. 332 β). «Περὶ Σιλβανοῦ ἐπισκόπου Τρωάδος ὅςτις τοὺς φιλοῦντας τὸ δίκαιον ἐκάθιζε κριτάς· καὶ εἰρήνευσον συντόμως τοὺς κρινομένους.»

12 (φ. 348 β). «Κανόνες τῶν **ἁγίων Ἀποστόλων** ὀγδοήκοντα πέντε.»

13 (φ. 355 β). Κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ α' οἰκουμενικῆς συνόδου.

14 (φ. 359 α). Κανόνες τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει β' οἰκουμενικῆς συνόδου.

15 (φ. 361 β). Κανόνες τῆς ἐν Ἐφέσῳ γ' οἰκουμενικῆς συνόδου.

16 (φ. 363 β). Κανόνες τῆς ἐν Χαλκηδόνι δ' οἰκουμενικῆς συνόδου.

Οἱ Κανόνες τῆς ε' συνόδου λείπουσι, περιλαμβανομένης μνείας αὐτῶν μόνον ἐν τῷ πίνακι τῶν φ. 310 α κ. ἑ.

17 (φ. 368 α). Κανόνες τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ς' οἰκουμενικῆς συνόδου.

18 (φ. 393 α). Κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου.

19 (φ. 400 β). Κανόνες τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνόδου.

20 (φ. 408 α). «Κανόνες τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συστάσης συνόδου ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μακεδόνος.»

21 (φ. 409 α). Κανόνες τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου.

22 (φ. 413 β). Κανόνες τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου.

23 (φ. 414 β). Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρᾳ συνόδου.

24 (φ. 416 β). Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου.

25 (φ. 421 β). Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου.

26 (φ. 425 α). Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου.

27 (φ. 431 α). Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου.

28 (φ. 466 α). **Διονυσίου Ἀλεξανδρείας** Πρὸς Βασιλείδην.

29 (φ. 468 β). **Πέτρου Ἀλεξανδρείας** «Περὶ τῶν διωγμοῖς παραπεπτωκότων.»

30 (φ. 472 α). **Γρηγορίου Θαυματουργοῦ** Περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων.

31 (φ. 473 β). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** Πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα.

32 (φ. 474 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐκ τῆς ἐννάτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς.»

33 (φ. 475 β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς Ρουφιανὸν ἐπίσκοπον.»

34 (φ. 476 α). «**Τοῦ μεγάλου Βασιλείου** Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ πρὸς τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου ἐννενίκοντα.»

35 (φ. 484 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον περὶ βρωμάτων διαφορᾶς.

36 (φ. 484 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς Διόδωρον Ταρσοῦ Περὶ τοῦ δύο ἀδελφὰς ἀγομένου εἰς γάμον.

37 (φ. 486 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον ὥςτε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνειςάκτου γυναίου.

38 (φ. 486 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς τοὺς χωρεπισκόπους.

39 (φ. 487 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους ὥςτε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν.

40 (φ. 487 β). «**[Τ]οῦ αὐτοῦ** Ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ εὐδόμου κεφαλαίου τῶν περι τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων.»

41 (φ. 489 α). «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου** ἐπισκόπου **Νύσσης** Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Λητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.»

Μένει χολοβὴ ἐν κεφ. γ΄ ἐν λέξεσι δ ι ε κ ρ ί θ η τ ὸ π λ η μ μ έ λ η μ α...

42 (φ. 491 α). **Θεοδώρου Βαλσαμῶν** Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θείους ναοὺς τῶν μοναστηρίων γινομένης μετακλήσεως διὰ σημάντρων τριῶν.

43 (φ. 503 α). **Θεοδώρου Στουδίτου** «Περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων ἀποκρίσεις περὶ ἐρωτήσεις ἃς ἠρώτησαν τινές.»

44 (φ. 504 β). «Ἕτερα κεφάλαια προτεθέντα περί τινος ἱερέως.»

45 (φ. 506 β). **Θεοδώρου Στουδίτου** «Διδασκαλία χρονικὴ τῆς μονῆς τῶν Στουδίου.»

46 (φ. 509 α). «Ἑτέρα διδασκαλία χρονικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ ὄρους.»**

Ἄρχ. Ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ ἁγίου Πάσχα μέχρι καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

47 (φ. 509 β). «**Νικηφόρου** τοῦ ἁγιωτάτου **οἰκουμενικοῦ πατριάρχου** Στίχοι περὶ διαίτης εἰς τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ὄρους κῦρ Ἰωαννίκιον, τὸν εἰς τὸ Πρωτάτον τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους προϊστάμενον.»

Ἄρχ. Πολλάκις με ἠξίωσας τέκνον ηὐλογημένον.

Τέλ. (κολ.) ἀνακυκλοῦντες ἔφασαν μίαν εἶναι ἡμέραν...

Τὸ ποίημα γέγραπται καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι, οἱ δὲ στίχοι διακρίνονται δι' ἐρυθροῦ μικροῦ ἀρχικοῦ γράμματος.

Ὁ κῶδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, γεγραμμένον τὸν XV αἰῶνα τελευτῶντα, διήκει μέχρι τοῦ φ. 466, τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ φ. 467 κ. ἑ. μέχρι τέλους, γέγραπται χειρὶ πυκνοτέρᾳ τὸν XVI αἰῶνα. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου μέρους δὲν ὑπάρχει ἀρίθμησις τετραδίων, τοῦ δὲ δευτέρου μέρους, φέροντος τὴν τοιαύτην ἀρίθμησιν, λείπουσι μετὰ τὴν πρὸς Λητόϊον κολοβὴν ἐπιστολήν, μεταξὺ τῶν φ. 490 καὶ 491 τὰ τετράδια δ καὶ ε'. Ἐν τούτοις δὲ πλὴν τοῦ τέλους τοῦ πρὸς Λητόϊον περιελαμβάνοντο καὶ τὰ ἐν τῷ Πίνακι τοῦ φ. 310 α κ. ἑ. ὑπ' ἀρ. λα'—νβ' περιλαμβανόμενα κεφάλαια τάδε·

λα «**Τιμοθέου** τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** Ἀποκρίσεις πρός τινας ἐρωτήσεις προσενεχθείσας αὐτῷ παρὰ τῶν κληρικῶν.»

λβ «**Θεοφίλου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** Περὶ τῶν ἁγίων Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ, καὶ περὶ ἑτέρων κεφάλαια ιδ.»

λγ «**Κυρίλλου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας·** ἐπιστολὴ πρὸς Δόμνον· κεφάλαια δ.»

λδ «Τοῦ μεγάλου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ τοῦ τίνα χρὴ βιβλία ἀναγινώσκεσθαι.»

λε «Τοῦ ἁγίου **Ἀμφιλοχίου** ἐπισκόπου Ἰκονίου Πρὸς Σέλευκον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.»

λς «**Γενναδίου** τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως** Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης.»

λζ' «Συνοδικὴ διάγνωσις περὶ διαφόρων κεφαλαίων.»

λη' «Τὸ τριακοστὸν ἕβδομον κεφάλαιον, γέγονε κεφάλαιον ἕκτον.»

λθ «**Ταρασίου** τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως**

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν πάπα Ῥώμης· περὶ τοῦ μὴ ἐπι χρήμασι γίνεσθαι τὰς χειροτονίας κεφάλαια ιβ.»

μ «Περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ἑβδόμου βαθμοῦ κεφάλαια ς.»

μα «Χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ **Ἀλεξίου** [**Κομνηνοῦ**] περὶ τῶν γυναικῶν τῶν μελλόντων γίνεσθαι ἐπισκόπων.»

μβ «Ἐπιστολὴ κανονικὴ περὶ παρθένων γυναικῶν συζευγνυμένων ἀνδράσι παρα γνώμην τῶν γονέων αὐτῶν.»

μγ «Περὶ ἱερέων ἀπολεσάντων τοὺς ἄρτους.»

μδ «Περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων.»

με «Περὶ συμβολαίων προικὸς θαυμαστόν.»

μς «Συνοδικὴ διάγνωσις περὶ γάμου.»

μζ «Περὶ παραιτήσεως ἐπισκόπων.»

μη «Περὶ ἐπισκόπου ἀποκαρέντος.»

μθ «Συνοδικὴ διάγνωσις περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ἑβδόμου βαθμοῦ.»

ν «Τοῦ βασιλέως **Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου** Νεαρὰ περὶ τῶν ἀποστατούντων.»

να «Συνοδικὴ διάγνωσις περὶ ἀποστατούντων.»

νβ «Περὶ καταλύσεως ἱερῶν σκευῶν.»

Τὰ ἀντὶ τούτων τῶν λειπόντων κεφαλαίων περιλαμβανόμενα ἐν τῷ κώδικι ὑπ' ἀρ. 42—47 δὲν περιέχονται ἐν τῷ ἀρχαιοτέρῳ πίνακι τοῦ φ. 310 κ. ἑ.

Καὶ αἱ δύο χεῖρες τοῦ κώδικος γράφουσι τὰ ἄτονα **ι** μετὰ τελείας στιγμῆς ἐπ' αὐτῶν, ἡ δὲ δευτέρα γράφει στιγμὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτόνων **υ**.

Ἐν φ. 426 α τὸ σημείωμα mariga matomati. Ἐν δὲ τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 491 α μικρὸν σκαρίφημα διὰ μέλανος ἄτεχνον, παριστάνον ἱερέα κρατοῦντα τῇ δεξιᾷ λαμπάδα καὶ τῇ ἀριστερᾷ κηροστάτην, ἄξιον ὁπωσδήποτε λόγου διὰ τὸ περίεργον σχῆμα τοῦ καλύμματος. Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 495 mariogа Kardamizi, ἐν δὲ τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 497 α + Ἰ ω ά ν ν η ς ς ο A n n i s καὶ ὀλίγον περαιτέρω Fame pene Salsia dove : — Ἐπὶ δὲ τοῦ ὄπισθεν ξύλου τῆς σταχώσεως τουρκικαί τινες λέξεις, ἅς, ἀντιγραφείσας παρ' ἐμοῦ ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου, ὧδε ἡρμήνευσέ μοι ὁ κ. Μηνᾶς Χαμουδόπουλος· Μ ε χ μ ὲ τ Φ ο υ ὰ τ τ α ξ ε ν δ ὰ ρ (ἤτοι εἰσπράκτωρ) 1 1 9 2 (Ἐγείρας, ἤτοι 1778;)

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ ἐπιτυπωμάτων ἁπλῶν ἄνευ χρυσοῦ.

Φέρει καὶ ἀριθμὸν Βεργῆ 33.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ

Ἐν ἐπιμέτρῳ τοῦ ἀνὰ χεῖρας καταλόγου εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ δημοσιεύσω τὰ ἐν σ. 6 ἀνωτέρω ἀναφερόμενα γενεαλογικὰ σημειώματα τοῦ οἴκου τῶν Μαυροκορδάτων, ἅτινα προθύμως μοι ἀπέστειλεν ὁ σχολάρχης Κορθίου κ. Ἰωάννης Τέντες, ἀντιγράψας ἐκ τῆς ἐντύπου ἐκδόσεως τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς τῆς ἀποκειμένης ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς σχολῆς καὶ ἀναφερομένης ἀνωτέρω ἔνθα ὁ λόγος περὶ αὐτῆς.

Τὰ γενεαλογικὰ ἐκεῖνα σημειώματα τὰ προτασσόμενα τοῦ ἐντύπου πληροῦσι δύο φύλλα. Καὶ προηγοῦνται μὲν σημειώματα χειρὸς ἀνορθογράφου, ἥτις εἶνε ἡ τοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων, καθ' ἃ δεικνύει ἡ διὰ χειρὸς τούτου τεθειμένη ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφὴ ἐξ ***ἰδίας χειρὸς Νικολάου πατρὸς ἐμοῦ Ἀλεξάνδρου.*** Ἕπονται δὲ κατόπιν καὶ ἄλλα σημειώματα ὀρθῶς γεγραμμένα παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τέλος δ' ἀκολουθοῦσι διὰ τρίτης γραφῆς, χωριζόμενα ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου διὰ γραμμῆς, σημειώματα γεγραμμένα ὑπὸ ἄλλης χειρὸς πλὴν τοῦ πάντων τελευταίου, ὅπερ φαίνεται πιθανῶς αὐτόγραφον τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Εὐχαρίστως δημοσιεύω τὰ γενεαλογικὰ ταῦτα σημειώματα, οὐσιωδῶς συμπληροῦντα ὅσα γινώσκομεν ἄλλοθεν περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς φαναριωτικοῦ οἴκου, καθ' ἃ ἀποδεικνύει ἡ παραβολὴ τῶν ἐνταῦθα δημοσιευομένων πρὸς τὰς δύο ἐκ χειρογράφων γενεαλογίας τῶν Μαυροκορδάτων, ἃς ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1886 ἐν Παρισίοις ὁ κ. Αἰμίλιος Legrand ἐν τῇ συγγραφῇ Généalogie des Maurocordato de Constantinople et autres documents concernant cette famille.

Ἐξ ἰδίας χειρὸς νικολάου πατρὸς ἐμοῦ αλεξανδρου.

1633 Δεκεμβρΐου 17 Εις κοσταντινουπολιν Ἐγενίθιν ὁ ἱός μου ὁ ιω‡ καί ἱ δυναμίς του θἔου με του λογου του.

1636 μαρτίω 7 εγενίθίν ὁ ἱός μου ὃ σκαρλάτος καί ἱ διναμις του θἔου με του λογου του [1].

1638 ἄπριλλίω 11 ἔγενιθιν ι θιγατερα μου ι κοκονα και ι διναμις του θἑοὺ με του λογου της.

1639 Ιουνιω 15 εγενιθιν ὁ ιος μου ὁ Γεοργιος και ι χαρις και ι διναμις του θἑοὺ με του λογου του [2].

1640 αὔγουστο 23 ἐγενίθιν ὁ ιοσ μου ὃ κονσταντινος και ι διναμις του θἑού με του λογου του.—

1641 νοεμβριω 7 ἐγενιθιν ο ιοσ μου ὃ ἀλεξανδρος καί ι διναμις του θεοῦ με του λογου του.

1642 Ιουνιου 10 εγενιθιν ἥ θιγατερα μου ἥ μαριορα χειρί νικολάου υἱοῦ λαυρεντίου υἱοῦ νικολάου των μακαριτῶν.

1653 Ιανουαριω 10 ἐγεννήθη ἡ Ζωΐτζα.

(Ἕπεται σημείωμα διεξεσμένον καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσανάγνωστον).

ἐξ ἰδίας χειρὸς ἐμοῦ ἀλεξάνδρου

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτει 1672 μαρτίου αʹ ἡμέρᾳ παρασκευῇ εἰς τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας ἐγεννήθη ἡ ῥωξάνδρα ἡ κόρη μου καὶ ὁ θεὸς ἂς εἶναι πάντοτε μαζή της εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν.

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτει 1673 αὐγούστου 11 ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας ἐγεννήθη ἡ ῥωξάνδρα μου, καὶ ὁ θεὸς ἂς εἶναι βοηθός της καὶ οἱ χρόνοι της πολλοὶ καὶ λαμπροί.

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτει 1675 ἡμέρᾳ σαβάτῳ ὥρᾳ δωδεκάτῃ τῆς νυκτὸς ἐγεννήθη ὁ κωνσταντῖνος ὁ υἱός μου.

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτει 1678 μαρτίου 2 τῇ πρώτῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἡμέρᾳ πέμπτῃ

---

[1] Εὕρηται διαγεγραμμένον.

[2] Εὕρηται διαγεγραμμένον.

ἐγεννήθη ὁ σκαρλάτος ὁ υἱός μου κύριος ὁ θεὸς πολυετήσοι λαμπρῶς αὐτόν.

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτει 1680 μαΐου 3 ἡμέρᾳ τρίτη τὸ βράδυ τετάρτῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἐγεννήθη ὁ νικόλαος ὁ υἱός μου κύριος πολυετήσοι καὶ προκόψοι αὐτόν.

1682 φευρουαρίου 25 σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐν τριάδι ὑμνουμένῳ ἡμέρα σαββάτου πρὸς τὸ ξυμέρωμα ἐγεννήθη ἡ Ἑλένη ἡ κόρη μου, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος πολυετήσοι αὐτὴν ἀμήν.

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἐν τριάδι ὑμνουμένου θεοῦ 1686 ὀκτωβρίου 23 ἡμέρᾳ σαββάτου τῷ τέλει τῆς δευτέρας ὥρας τῆς νυκτὸς ἐγεννήθη ὁ υἱός μου ὁ ἀλέξανδρος καὶ ὁ θεὸς πολυετήσοι αὐτὸν ἀμήν.

σὺν θεῷ ἁγίῳ

ἐν νύσσῃ τῶν Βελεγράδων διατρίβοντί μοί τινας ἡμέρας, ἡνίκα πρέσβυς εἰς γερμανίαν ὁδοιπόρουν [1], διηγγέλθη ὅτι ἔτους σωτηρίῳ 1689 ἰουλλίου 23 ἡμέρας δευτέρας ὑποφωσκούσης λαμπρῶς ἐγεννήθη ὁ υἱός μου, ὃς ἐκλήθη ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι ἰωάννης ὁ θεὸς πολυετήσοι αὐτὸν μετὰ χριστιανικῆς προκοπῆς ἀμήν.

1694 μαΐου ι ἡμερα τρίτη, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας ἐγεννήθη ἡ μαριωρίτζα καὶ θεὸς νὰ την πολυετήσῃ.

1695 Ἰουνίου ιδ҃ ἡμερα ν҃ καὶ ὥρᾳ α҃ τῆς νυκτὸς ἐγεννήθη ὁ γρηγορέσκος.

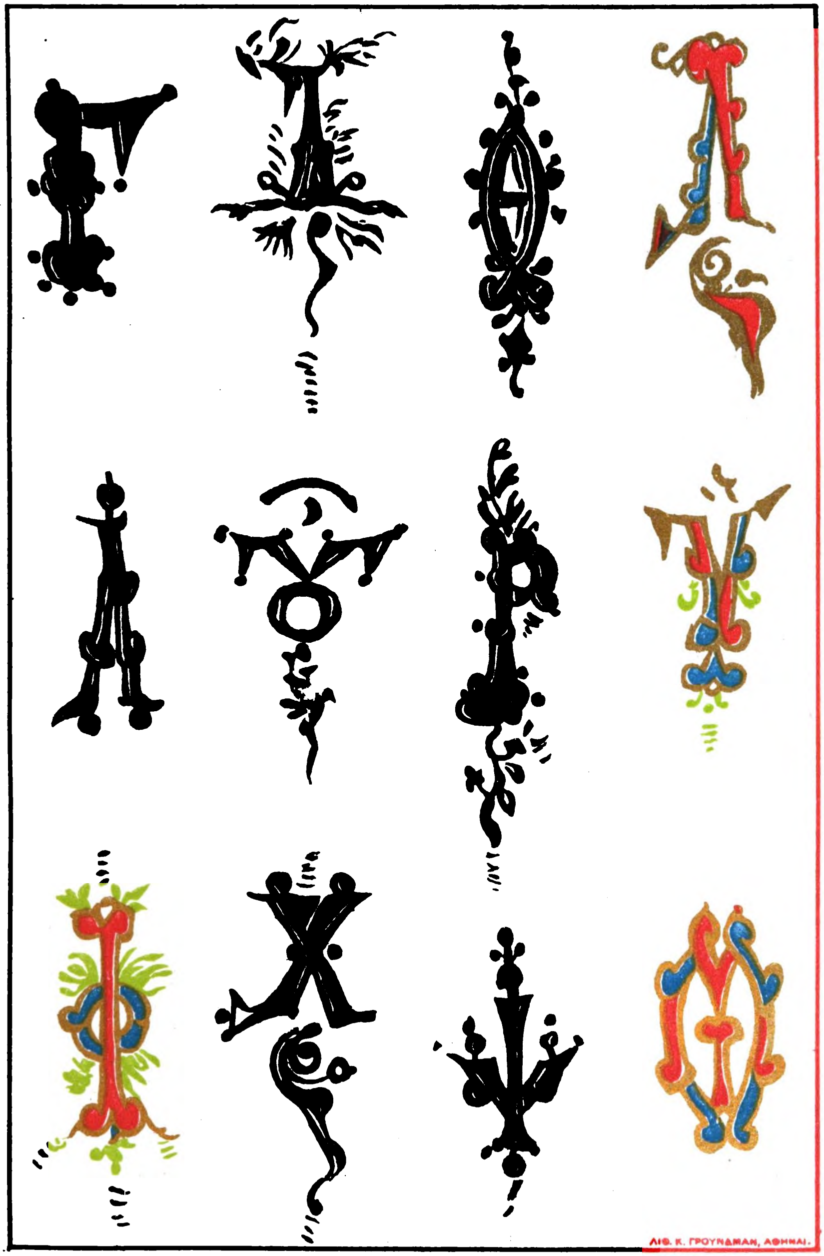
1697 Ἰανουαρίου ιγ҃ ἡμέρᾳ γ҃ τέσσαρες ὥραις τῆς ἡμέρας ἐγεννήθη ἡ σουλτανίτζα.

1698 νοεμβρίου 25 ἡμερα στ҃ εἰς τὴν γ҃ ὥραν τῆς νυκτὸς ἐγεννήθη ὁ ἀλέξανδρος ὁ κύριος νὰ τὸν κάμῃ λαμπρὸς καὶ πολλοί.

1701 ἀπριλίου 17 ἐγεννήθη ὁ σκαρλάτος ὁ ἔγγονός μου ὁ θεὸς νά τον πολυετήσῃ μὲ σύνεσιν καὶ σοφίαν ἦτο ἡμέρα πέμπτη ἡ ἐπιφώσκουσα ὥρα πέμπτη τῆς νυκτὸς, ἔτυχε μεγάλη πέμπτη.

---

[1] Ἐσφαλμένως ἐγράφη ὁδιηπέρουν ἀνωτέρω ἐν σ. 6.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΑΡΧΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ. 2 ΚΩΔΙΚΟΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩι ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ